ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Δ. Θ. ΗΛΙΑΔΗΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Μ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗΣ

Γραφεῖα: Ὁδὸς Τσιμισκῆ, ἀριθ. 63
Τυπογραφεῖα: Ἁγίας Σοφίας, ἀριθ. 26
Ἀριθ. Τηλεφώνων: Γραφείων 61—44
Τυπογραφείου 54—42

Ἀριθ. φύλλου 336 |50 1 — Τιμὴ δρχ. 10

DAS NEUE EUROPA
TAGESZEITUNG, MORGEN - AUSGABE
Besitzer: D. Th. ILIADIS
Hauptschriftleiter: M. PAPASTRATIGAKIS
Zeitungsbüro Tsimiski 63
Fernruf 61—44 PREIS: Dr. 10

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΜΑΪΟΥ 1942

Ο ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ

Ο ΗΡΩΪΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 2 Μαΐου (Στέφανι).—Ὁ Φύρερ εἰς ἀπάντησιν τηλεγραφήματος τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων δόκτορος Λάϋ ἐξέφρασε πρὸς πάντας τὰς εὐχαριστίας του, ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἐργαζομένους εἰς τὰ ἐργοστάσια διὰ τὰς εὐχάς των καὶ τὰς ὑποσχέσεις των περὶ ἀδιακόπου ἐργασίας διὰ τὴν νίκην καὶ τὴν εἰρήνην. Ἡ χώρα εὑρίσκεται εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἡρωϊσμοῦ της καὶ διὰ τῆς παραδειγματικῆς διαγωγῆς της τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύει κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμήν.

Ὁ Φύρερ ἐξαίρει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Γερμανία εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ συνεχίσῃ τὸν πόλεμον διὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἡ νίκη θὰ εἶναι νίκη σύμπαντος τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ. Ὁ ἡρωϊσμὸς τῶν στρατιωτῶν τοῦ μετώπου καὶ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας τῆς χώρας θὰ εὕρουν τὴν ἱκανοποίησιν εἰς ἕνα κράτος ἐθνικοσοσιαλιστικῆς κοινότητος.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΝ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΑΓΩΝΑ

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ.
Μὲ πόσας δυσκολίας, μέσα στὰ χιόνια οἱ ἡρωϊκοὶ Γερμανοὶ στρατιῶται μετέφερον τὸ συσσίτιον εἰς τὰς προκεχωρημένας γραμμάς. Ἀλλ' οὐδὲν ἔκαμψε τὴν ἀντοχήν των.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ο κ. Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ

Ἔρχεται εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὁ ὑπουργὸς τῶν Παραγωγικῶν ὑπουργείων κ. Σ. Γκοτζαμάνης. Ἡ πόλις, ἡ ὁποία τὸν εἶδεν ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν ἀνδρούμενον καὶ ἀγωνιζόμενον καὶ τὸν ἐξεχώρισε μεταξὺ τῶν πολλῶν, θὰ τὸν δεχθῇ μὲ ἱκανοποίησιν καὶ ὑπερηφάνειαν. Ὁ κ. Γκοτζαμάνης, ἀφοῦ κατεδείχθη ὁ ὀρθώτερον σκεπτόμενος μεταξὺ ἑνὸς κόσμου πολιτικοῦ προληπτικοῦ ἢ ἀβούλου, ἐπεβλήθη ἐντὸς μικροῦ διαστήματος καὶ κατέστη ἡ κυρία μορφὴ τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὸ τελευταῖον ἰδίως, χρονικὸν διάστημα, κατέδειξεν ὄχι μόνον θάρρος ἀπαράμιλλον, ὡς πρὸς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν βαρυτάτων εὐθυνῶν, ἀλλὰ καὶ πρωτοβουλίας ἀνέπτυξε μεγάλας καὶ προβλήματα σοβαρὰ καὶ δυσεπίλυτα τὰ ἡπλοποίησε μὲ θετικότητα καὶ μὲ σοφίαν. Ἡ Βόρειος Ἑλλὰς τὸν παρακολουθεῖ εἰς τὴν γενναίαν του ταύτην προσπάθειαν, μὲ θαυμασμὸν καὶ μὲ ἐκτίμησιν βαθυτάτην.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΣΕΒΕΣΘΕ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΗΝ ΚΑΙ ΤΙΜΑΤΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

Μὲ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς 1ης Μαΐου εἰς ἡμέραν ἐθνικῆς ἑορτῆς τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ, καθὼς καὶ μὲ τὸ σύνθημα: Τιμᾶτε τὴν ἐργασίαν καὶ σέβεσθε τὸν ἐργάτην! ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἑορτάζεται ἡ ἐθνικὴ αὐτὴ ἑορτή, ἡ νέα Γερμανία ἔχει προβῆ εἰς μίαν ὁμολογίαν πίστεως πρὸς τὴν δημιουργικὴν ἐργασίαν. Ἡ ἐργασία εἶναι δι' ἡμᾶς τὸ θεμέλιον τοῦ πολιτισμοῦ μας, ἡ βάσις τῆς προσωπικῆς καὶ τῆς λαϊκῆς μας ὑπάρξεως. Ἠμπορεῖ κάποτε ἡ λέξις ἐργασία νὰ ἦτο ταυτόσημος μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ κόπου, τῆς ταλαιπωρίας. Σήμερα ἡ ἐργασία μᾶς εἶναι νόημα τῆς ζωῆς.

Μὲ τὴν νέαν ἐκτίμησιν τῆς ἐργασίας ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ἔχει νικήσει τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πάντοτε εἶχεν εἰς τὴν Γερμανίαν τοὺς πλέον ἰσχυροὺς ἐκπροσώπους του. Γερμανοὶ φιλόσοφοι ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐκάλεσαν τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὰ ἠθικὰ ἔργα, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑπογραμμίσει τὴν ἀξίαν τῆς ἐργασίας. Καὶ εἰς τὸν «Φάουστ» δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ λόγος, ἀλλὰ ἡ πρᾶξις. Ὁ Φίχτε ἐζήτει κατὰ πρῶτον ἀκαταπόνητον ἐνέργειαν, λέγων ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἦλθε καθόλου εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ μορφωθῇ μόνον. Συγχρόνως καὶ οἱ Γερμανοὶ ποιηταὶ καὶ λόγιοι ἔχουν φθάσει εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ σημασία μας δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ῥόλον, τὸν ὁποῖον παίζομεν, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον παίζομεν τὸν ῥόλον αὐτόν. Ἀπὸ τὸ ἴδιον πνεῦμα διαπνεόμενος καὶ ὁ Φύρερ ἔχει καταστήσει διὰ τοῦ ἔργου του «Ὁ Ἀγών μου» καθῆκον διὰ τὸ λαϊκὸν κράτος νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀπὸ αἰώνων ἐπικρατοῦσαν περιφρόνησιν τῆς σωματικῆς ἐργασίας, ἐκτιμῶν τὸν κάθε ἄνθρωπον κατ' ἀρχὴν ὄχι ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας του, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν μορφὴν καὶ τὴν ὠφελιμότητα τῆς ἀποδόσεώς του.

Ἔτσι εἰς τὴν Γερμανίαν ἔχει ἐπιβληθῆ ἕνα νέον νόημα ζωῆς, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει εἰς τοὺς Γερμανοὺς νὰ προπορεύωνται καὶ νὰ παρέχουν ἕνα παράδειγμα εἰς ἕνα ὁλόκληρον κόσμον. Καὶ μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι εἴμεθα οἱ φορεῖς ἑνὸς νέου μέλλοντος, εἶναι ἐπίσης συναφὲς τὸ ὅτι τὰ ὅπλα τῆς Γερμανίας καὶ τῶν συμμάχων μὲ ἡμᾶς νεαρῶν λαῶν νικοῦν εἰς ὅλα τὰ θέατρα τοῦ πολέμου. Εἴμεθα ἰσχυρότεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἐπειδὴ εἴμεθα ζωντανότεροι, ἐπειδὴ ἔχομεν περισσοτέραν χαρὰν διὰ τὴν δημιουργικότητα καὶ διὰ τὸ μέλλον. Δι' ἡμᾶς ἡ ἐργασία εἶναι προσφορὰ ὑπηρεσίας καὶ διὰ τοῦτο εἴμεθα ἀφοσιωμένοι εἰς αὐτὴν ψυχῇ καὶ σώματι. Εἰς τὰς πλουτοκρατικὰς χώρας ἀντιθέτως, ἡ ἐργασία εἶναι ἁπλῶς πηγὴ εἰσοδήματος, ἕνα «ἀναγκαῖον κακόν», τὸ ὁποῖον ἀφήνει κανείς, ὅπου τοῦ εἶναι δυνατὸν εἰς ἄλλους. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι καὶ εἰς τὴν ἀποδοτικότητα τῆς ἐργασίας αἱ πλουτοκρατίαι μένουν πολὺ ὀπίσω ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ὅπου ὁλόκληρος ἡ ζωή, πρὸς μεγάλην φρίκην τῶν στρατιωτῶν μας οἱ ὁποῖοι ἔχουν γνωρίσει ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως «τὸν παράδεισον τῶν ἐργατῶν», ἐκτυλίσσεται εἰς ἕνα ἐπίπεδον κυριολεκτικῶς ἀνάξιον τοῦ ἀνθρώπου.

Πρὸ τοῦ πολέμου ἡ 1 Μαΐου ἦτο ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ, μία ἡμέρα χαρᾶς διὰ τὸ ἔθνος μας, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ δημιουργοῦντες ἐξεχύνοντο εἰς τὴν ἀναγεννωμένην φύσιν, ὅπου εἰς τὰ χωριὰ καὶ εἰς τὰς πόλεις συγκεντρωμένοι οἱ ἄνθρωποι γύρω ἀπὸ τὰ «δένδρα τοῦ Μαΐου» διαδηλώνουν ἑορταστικὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἑνότητος. Κατὰ τὸν πόλεμον ἡ 1 Μαΐου μᾶς ἔγινεν ἡμέρα σιωπηλῆς ὁρκωμοσίας. Καὶ ἂν ἀκόμη δὲν διασχίζομε τώρα τοὺς δρόμους μὲ σημαίας καὶ μὲ μουσικήν, οἱ ὀφθαλμοί μας ὅμως εἶναι ἐστραμμένοι πρὸς τὴν σημαίαν τῆς Γερμανίας, τὴν ὁποίαν οἱ στρατιῶται μας ἔχουν ὑψώσει μακρυὰ εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἡ ὁποία κυματίζει εἰς τὰ παράλια

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΑ

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐδόθη μεγαλητέρα σημασία καὶ μεγαλητέρα εὐρύτης εἰς τὴν προχθεσινὴν συνάντησιν τοῦ Σάλτσμπουργκ. Ἐξητάσθησαν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ὅλα τὰ στρατιωτικὰ καὶ τὰ πολιτικὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς. Μετέσχον καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ οἱ πρεσβευταὶ τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Ῥώμης. Ἐξητάσθησαν τὰ προβλήματα ταῦτα κυκλικῶς, εἰς τὴν πολλαπλῆν φύσιν των. Ὡς ἐκ τούτου τ' ἀποτελέσματα τῆς συναντήσεως, θὰ εἶναι κοσμογονικὰ καθότι βασίζονται ἐπὶ ἀποφάσεων ἐξερχομένων ἀπὸ τὰ πλαίσια μιᾶς κοινῆς πολεμικῆς δραστηριότητος.

ΠΡΟΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ συνάντησις τοῦ Σάλτσμπουργκ, γενομένη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ὅλων τῶν σχετικῶν προπαρασκευῶν, θεωρεῖται ὡς πρόαγγελος ἐξαιρετικῶν γεγονότων. Ὅλαι αἱ μέχρι τοῦδε συναντήσεις τοῦ Φύρερ μετὰ τοῦ Ντοῦτσε κατεδείχθη ὅτι ὑπῆρξαν πρόλογοι τῆς ἐνάρξεως τεραστίων ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι μετέβαλλον τὴν ὄψιν καὶ τὸν χάρτην τῆς Εὐρώπης. Ταύτην τὴν φοράν, αἱ νέαι ἐπιχειρήσεις, θὰ ἔχουν ἀκόμη περισσότερον ἀποφασιστικὸν χαρακτῆρα, διότι πρόκειται νὰ δοθῇ τὸ τελικὸν κτύπημα ἐναντίον τῆς κλονιζομένης παρατάξεως. Μὲ συνηνωμένας τὰς δυνάμεις, θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ ῥωσσικοῦ καὶ διὰ τῆς σπάθης θὰ δοθοῦν αἱ ὁριστικαὶ λύσεις εἰς τὴν Μεσόγειον.

ΛΑΛΙΣΤΑΤΟΙ

Οἱ Ἄγγλοι τρέμουν εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ λόγου τοῦ Φύρερ. Διότι γνωρίζουν τί ἐπακολουθεῖ πάντοτε τὴν συνάντησιν τῶν δύο ἡγετῶν. Καὶ σιωποῦν οἱ λαλίστατοι ἀνόητοι τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Νέας Ὑόρκης. Διότι περιμένουν τὸ κτύπημα. Θὰ ἔλθῃ ὅμως καὶ αὐτό. Καὶ θὰ ἡσυχάσουν.

ΑΣ ΕΝΙΣΧΥΘΟΥΝ

Μία τάξις, ἡ τάξις τῶν δικαστικῶν κλητήρων, ἀπαρτιζομένη ἀπὸ 15 οἰκογενείας, ζητεῖ βοήθειαν, ζητεῖ ἐνίσχυσιν. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ κράτος θὰ ἐνθυμηθῇ καὶ τὴν ὀλιγαριθμοτέραν τῶν τάξεων καὶ θὰ τὴν ἐνισχύσῃ, ἐξασφαλίζον καὶ εἰς αὐτὴν ἐπισιτιστικὰς διευκολύνσεις. Τόσαι χιλιάδες βοηθοῦνται. Νὰ μένουν ἀβοήθητοι αἱ 15 μόνον οἰκογένειαι δικαστικῶν κλητήρων;

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ἡ ἀγγλικὴ προπαγάνδα ἐλησμόνησε δύο ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους θριάμβους της. Τὴν παλαιὰν ὑπόσχεσιν περὶ ἐπικειμένης δῆθεν ἀποστολῆς σιτοφορτίων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν συμφωνίαν τοῦ Λονδίνου, τὴν ἀφορῶσαν τὴν ὑποταγὴν καὶ ὑποδούλωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τοὺς Νοτιοσλαύους. Ἐπίσης καὶ οἱ πληρωμένοι Φυγάδες, ἔπαυσαν νὰ ἐνθειάζουν ὡς σχέδιον σωτήριον, τὴν συμφωνίαν ταύτην, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιζητεῖται ἡ ἀπορρόφησις τοῦ ἔθνους μας ἀπὸ γείτονας μὲ γνωστὴν συγκεντρωτικὴν πανσλαυϊστικὴν νοοτροπίαν. Μὲ τὸν σκοπὸν τοῦτον οἱ Σέρβοι, ὑπείκοντες εἰς τὰ ῥωσσικὰ κελεύσματα, ἔκαμαν τὴν γνωστὴν ἐπανάστασιν διὰ νὰ καταπατήσουν τὴν γερμανογιουγκοσλαβικὴν συμφωνίαν καὶ νὰ ῥιφθοῦν εἰς τὸν πόλεμον. Βεβαίως, ὅλαι αὗται αἱ συζητήσεις εἶναι θεωρητικαί, συνεχιζόμεναι ἔξω ἀπὸ κάθε πραγματικότητα, ἀφοροῦν ὅμως ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν ἠλίθιον θρύλον τῆς ἀγγλικῆς ἐνισχύσεως.

ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ

Ὕποπτοι νοτιοαμερικανικοὶ κύκλοι ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ θέσουν εἰς κυκλοφορίαν τὴν ἀνόητον διάδοσιν περὶ χωριστικῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἰταλίας. Εἰς ἀπάντησιν ἐδόθησαν ἀμέσως καὶ κεραυνοβόλως, αἱ ἀποφάσεις τοῦ Σάλτσμπουργκ. Ἡ ἀγγλοαμερικανικὴ προπαγάνδα δὲν κατορθώνει νὰ θέσῃ μίαν διάδοσιν τῆς ἐντυπωσιακῆς, ἀπ' ἐκείνας ποὺ καταπλήσσουν τὴν ἄγνοιαν καὶ τὴν ἀφέλειαν, περισσότερον ἀπὸ χρονικὸν διάστημα εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν. Μόνον ποὺ ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀφέλεια παρουσιάζουν τοιαύτην ἀθεσσαλεύτητα, ὥστε νὰ μὴ κουράζωνται εὔκολα.

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ...

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζομεν ὡς ἀνάγνωσμα, μίαν ἀφήγησιν, διὰ κάποιαν ἀλησμόνητον ἱστορίαν. Οἱ σύμμαχοι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Πάντοτε ἐπίκαιρος ἡ ἱστορία αὐτή, ἡ ὁποία τόσας πληγὰς ἤνοιξεν εἰς τὴν πατρίδα. Ἦλθον ὡς προστάται καὶ σύμμαχοι, οἱ Σερράϊγ ἀπὸ τὸ παράθυρον. Καί, ἐν ὀνόματι τοῦ πολιτισμοῦ πάντοτε, διέπραξαν κάθε εἶδους ἔγκλημα. Πῶς νὰ τοὺς λησμονήσωμεν. Δίδομεν, λοιπόν, μίαν ἀφήγησιν, ποὺ ἂν δὲν εἶναι γραμμένη μὲ τὴν αὐστηρότητα τοῦ ὕφους τῆς ἱστορίας, περιέχει ὅμως τὴν ἀλήθειαν καὶ δίδει ἔκτυπον τὴν εἰκόνα τῆς θλιβερᾶς καὶ ἐπωδύνου ἐκείνης ἐποχῆς.

ΘΥΜΑΤΑ

Εἶναι ἀπόφασις δικαία ἡ ἀπονομὴ συντάξεως εἰς τὰ θύματα τοῦ πολέμου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. Τί πταίουν τὰ ἀτυχῆ θύματα ὥστε νὰ μείνουν ἀπροστάτευτα; Αὐτὰ μήπως ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον; Ἂς δοθῇ εἰς αὐτὰ ὅσον τὸ δυνατὸν καλλιτέρα σύνταξις. Καὶ ἂς προστατευθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερον. Αὐτὸ ἐπιβάλλει τὸ στοιχειῶδες καθῆκον.

ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

Ἀνηγγέλθη ὅτι ηὐξήθη κατά τι, ἡ τιμὴ τῶν σιγαρέττων. Ἔτσι τὰ σιγαρέττα κατὰ κυτίον θὰ πωλοῦνται ἀντὶ ἑξήκοντα δραχμῶν. Ἀλλ' ὁ κόσμος ποὺ ἀγοράζει «χύμα», εἶναι περίεργος νὰ πληροφορηθῇ ποῦ εὑρίσκονται, ἄρα γε τὰ κυτία ταῦτα καὶ εὑρίσκει τὴν αὔξησιν, ὄχι μόνον εὐπρόσδεκτον ἀλλὰ καὶ παρήγορον...

ΕΙΣ ΠΑΝΤΟΠΩΛΑΣ

Ἀναφέρεται ἐκ μέρους ὡρισμένης κατηγορίας παντοπωλῶν, ὅτι ἀπὸ τριῶν μηνῶν, καθυστερεῖ, εἰδικῶς πρὸς αὐτοὺς ἡ χορήγησις ἐλαίου, προωρισμένου διὰ τοὺς ἐργάτας. Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὰ παράπονα.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ

Οἱ Ἀγγλογάλλοι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην

Ἔργα καὶ ἡμέραι τοῦ Σαράϊγ

ΥΠΟ ΝΙΚ. ΚΑΜΜ.

Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς ὕστερα ἀπὸ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους καὶ ἡ ὄψις τῆς Θεσσαλονίκης ἄλλαξε.

Βέβαια δὲν εἶχε μεταβληθῆ οὐσιαστικὰ στὴν ἐξωτερική της ἐμφάνισι. Εἶχε πάντα τὰ «καλντερίμια» καὶ τὰ στενὰ δρομάκια της. Σὲ πολλὰ δὲ ἀπ' αὐτὰ ἐκεῖ ἐπάνω στὴν παληὰ συνοικία τοῦ Ἁγίου Νικολάου οἱ τοῖχοι τῶν ἀντικρυστῶν σπιτιῶν μὲ τὰ δικτυωτὰ «καφάσια» σχεδὸν ἀκουμποῦσαν ὁ ἕνας στὸν ἄλλον.

Διατηροῦσε τὴν παληὰ ἰδιόρρυθμη ἀγορά της ποὺ εἶχε τοὺς δρόμους της σκεπασμένους μὲ ξύλινη στέγη. Ἡ ἀγορὰ αὐτὴ ποὺ ἔτσι μὲ τὴν στέγη ἦταν προφυλαγμένη ἀπὸ τὶς βροχὲς καὶ τὸ κρύο τοῦ χειμῶνα ὅπως κι' ἀπὸ τὸν καύσωνα τοῦ ἥλιου τοῦ καλοκαιριοῦ, ἄρχιζε ἀπὸ τὸ «Ταχτὰ Καλὲ» ὅπου σήμερα ἔχει μεταβληθῆ εἰς κινηματοθέατρο τὸ ἄλλοτε τζαμὶ τοῦ Χαμζᾶ μπέη, κατέβαινε ἀπὸ τὴν Ἐγνατία τὴν ὁδὸν Σαμπρῆ πασᾶ (τὴν σημερινὴν ὁδὸν Βασιλέως Κωνσταντίνου) σχεδὸν ἕως τὸ μέσον της, ὅπου ὑπῆρχον τὰ δύο σπουδαῖα καταστήματα νεωτερισμῶν τοῦ Παναγιωτίδη καὶ τοῦ Μάγερ, τὸ ἕνα ἀπέναντι στὸ ἄλλο. Ὕστερα περιλάμβανε ὅλα τὰ στενοσόκακα πρὸς τὸ ὀπίσω μέρος τοῦ Μπεζεστενιοῦ ποὺ ἀποτελοῦσαν ὅλα μαζὴ τὰ «Ντιλιάλικα» σὰν ἕνα εἶδος λαϊκῆς ἀγορᾶς. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἐπιστέγασμα τῶν δρόμων της ἡ ἀγορὰ αὐτὴ εἶχε κι' ἕνα ἄλλο χαρακτηριστικὸ ποὺ τῆς ἔδινε τὴν μορφὴ ἀληθινοῦ Ἀνατολίτικου «παζαριοῦ». Παρουσίαζε τὸν πιὸ παράδοξο συρφετὸ μαγαζιῶν καὶ καταστημάτων.

Ἔτσι στὸ πλάϊ ἑνὸς καταστήματος νεωτερισμῶν ὑπῆρχε ἕνα ῥυπαρὸ παλαιοπωλεῖο. Παραπλεύρως ἑνὸς κοσμηματοπωλείου ἔβλεπε κανεὶς μιὰ τρύπα ὅπου ἕνας ἑβραῖος καθισμένος σταυροπόδι κατασκεύαζε σκοῦφες ἢ χαρτοσακκοῦλες. Ἕνα ἄλλο κατάστημα ὑφασμάτων ἢ ταπήτων ἢ καὶ γυναικείων καπέλλων γειτόνευε μ' ἕνα μικρομάγαζο ὅπου κάποιος συρικοφόρος ἀγᾶς κατεσκεύαζε καὶ πουλοῦσε τσιμπούκια ὅλων τῶν σχημάτων καὶ διαστάσεων, ἢ κομπολόγια κεχριμπαρένια μὲ μεγαλοπρεπεῖς χρωματιστὲς φοῦντες ἀπὸ μετάξι. Καὶ σὲ κάθε γωνιὰ τὸν χειμῶνα ἐστήνετο κι' ἀπὸ ἕνα «τζάκι» ὅπου ῥυπαροὶ πολυνοεβραῖοι ἢ ἑβραιοσερβοῦσσοι ὅλοι γνωστοὶ μὲ τὸ ὄνομα «Λέχοι» ἢ «Μασιαμέχες» ἔβραζαν καὶ πουλοῦσαν «τσάϊ» γιὰ τὴν παρασκευὴ τοῦ ὁποίου ἔλεγαν πῶς εἶχαν ἐξαιρετικὴν εἰδικότητα. Τὸ καλοκαῖρι πάλι τοὺς δροσεροὺς σκεπασμένους δρόμους της διέσχιζαν πωληταὶ παγωτῶν καὶ ἀναψυκτικῶν ἑβραῖοι καὶ Τοῦρκοι καὶ Ἀρβανιτάδες ποὺ διαλαλοῦσαν κελαϊδιστὰ τοὺς «ντουντουρμάδες» καὶ τοὺς «χασλαμάδες» καὶ τὰ «σερμπέτια» τους. Ὅλη δὲ ἐκείνη ἡ περιοχὴ ποὺ παρουσίαζε καὶ τὴν πιὸ ζωηρὴ κίνησι ἦταν γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα τὰ «Σκεπαστά».

Μόνον ἡ ὁδὸς Σαμπρῆ πασᾶ ἀπὸ τὴν Ἐγνατία ἕως κάτω στὴν πλατεῖα τῆς Ἐλευθερίας παρουσίαζε κάπως πιὸ ἐξευρωπαϊσμένη ὄψι. Σ' αὐτὴν ἦταν ἐγκατεστημένα τὰ μεγαλείτερα ἐμπορικὰ κα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ

Ἀνδρέας Κάλβος

ΤΟΥ κ. ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗ

Ἑκατὸν πενῆντα χρόνια συμπληρώθηκαν τὸν Ἀπρίλη ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἐγεννήθηκε στὴ Ζάκυνθο τὸ 1792 ὁ Ἀνδρέας Κάλβος, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ποιητὰς τῆς νεώτερης Ἑλλάδος, ὁ μεγαλόστομος καὶ μεγαλοφάνταστος, ὁ ἀρχαϊκός, ὁ πινδαρικός, τῆς Ἀρετῆς στὴν πιὸ πλατειὰ ἔννοια τῆς λέξεως ψάλτης.

Μαζὺ μὲ τὸν Οὖγκο Φώσκολο καὶ τὸ Διονύσιο Σολωμό, ἀποτελοῦνε τὴ λαμπρόφωτη τριάδα τῶν μεγάλων Ζακυνθίων ποιητῶν. Ὁ Φώσκολος ἔζησε στὴν Ἰταλία, κι' ὁ Κάλβος πέρασε τὰ περισσότερα χρόνια τῆς ζωῆς του στὰ ξένα. Μὰ ὁ Κάλβος, ὅπως κι' ὁ Σολωμός, ὕψωσαν τὸ πνεῦμα τους ὡς τὴ φωτεινότατη ἰδέα τῆς πατρίδος καὶ Ἕλληνες ἀληθινοὶ καὶ μεγάλοι, τραγούδησαν μὲ τόνους ὑψηλούς, διαφορετικὰ ὁ καθένας, μὲ τὴ γλῶσσα τοῦ λαοῦ ὁ Σολωμός, μὲ μιὰ δική του γλωσσικὴ ἀντίληψη ὁ ἄλλος, ἀρχαΐζουσα, τὸν μεγάλο, τὸν πολύυμνητο ἀγῶνα τοῦ 1821. Μάλιστα ὁ Κάλβος μόνον αὐτὸν ὕμνησε. Καὶ οἱ εἴκοσι Ὠδές του, εἶναι ἀφιερωμένες ὅλες στὸν ὑπέρτατο ἀγῶνα. Μεγαλήγορος καὶ αὐστηρὸς στὶς φράσεις, προσωπικὸς στὸ μέτρο ποὺ ἔδωσε στὶς Ὠδές του:

Σοβαρόν, ὑψηλὸν
δόσε τόνον, ὦ Λύρα·
λάβε ἀστραπήν, καὶ ἦθος
λάβε ναός· ὑμνοῦμεν
Ἔνδοξον ἔργον.

* * *

Ἡ ζωή του; Ζωὴ μαρτυρίου κι' ὑπερφυσικῆς ἐγκαρτερήσεως. Ἀπὸ πατέρα κερκυραῖο, κι' ἀπὸ μητέρα ζακυνθινή. Στὸ 1805 μιὰ οἰκογενειακὴ περιπέτεια, διαλύει τὸ σπίτι. Ὁ πατέρας φεύγει, ἡ μητέρα μένει στὴ Ζάκυνθο, ἔρχεται σὲ δεύτερο γάμο, χωρίζεται ἀπ' τὰ παιδιά της, μὰ ποτὲ δὲν τὰ ξεχνᾷ. Τὰ λατρεύει. Ὅπως τὴ λάτρεψε πάντα κι' ὁ ποιητὴς μ' ἕνα αἴσθημα βαθύ, ποὺ τοῦ ὑπαγόρευσε ἀργότερα τοὺς θαυμάσιους στίχους τῆς Ὠδῆς πρὸς τὸ Θάνατο, ἀφιερωμένης στὴ μνήμη τῆς μητέρας του, ποὺ δὲν τὴν ξαναεῖδε ποτὲ πιά.

Ὦ φωνή, ὦ μητέρα,
Ὦ τῶν πρώτων μου χρόνων
Σταθερὰ παρηγόρησις
Ὄμματ' ὁποῦ μ' ἐβρέχατε
Μὲ γλυκὰ δάκρυα!

Καὶ σὺ στόμα ὁποῦ ἐφίλησα
Τόσες φορές, μὲ τόσην
Θερμοτάτην ἀγάπην.
Πόση ἄπειρος ἄβυσσος
Μᾶς ξεχωρίζει!

Ἀρχίζει τὶς σπουδές του, παιδὶ ἀκόμη στὸ Λιβόρνο, ἔπειτα στὴ Φλωρεντία ὅπου γνωρίστηκε μὲ τὸ Φώσκολο. Ἐκεῖνος ὁ ποιητὴς τῶν «Τάφων» τοῦ δείχνεται εὐγενικός, τὸν προστατεύει, μένουν μαζύ, κοντά, τὸν βοηθεῖ στὴ μόρφωση του. Εἶναι ἀχώριστοι. Ὁ Φώσκολος ἐκτιμᾷ τὶς πνευματικὲς χάρες τοῦ νεαροῦ Κάλβου. Κι' αὐτὸς νοιώθει βαθὺ σεβασμὸ στὸν ποιητή. Γράφει τότε, εἴκοσι τεσσάρων χρονῶν, δυὸ τραγωδίες. Ὁ Φώσκολος ἔγραψε γι' αὐτὲς πῶς «ἂν καὶ δὲν συγκρίνουνται μὲ τὰ ἔργα μεγάλων ποιητῶν, δίνουν μολαταῦτα ὑποσχέσεις γιὰ μέλλον ὄχι κοινό». Μιλεῖ ἀκόμη ὁ Φώσκολος ἀνεπιφύλακτα γιὰ τὸν ἠθικὸ χαρακτῆρα τοῦ Κάλβου. «Εἶναι χρηστός, μετριόφρονας καὶ ἠθικός—φιλόσοφος ἀπὸ φυσικό του καὶ ὄχι ἀπὸ ἐπίδραση τῶν βιβλίων...» Βλέπει σ' αὐτὸν «ἕνα πνεῦμα ποὺ ἀνατέλλει». Ὁ Φώσκολος ἦταν τότε τριάντα πέντε χρονῶν κι' ὁ Κάλβος εἴκοσι ἑνός. Ζοῦν μαζύ. Φεύγει γιὰ τὴν Ἑλβετία κι' ἔπειτ' ἀπὸ λίγο καλεῖ ἐκεῖ καὶ τὸν Κάλβο. Τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1816 φεύγουν ἀπὸ τὴν Ἑλβετία γιὰ τὸ Λονδῖνο. Ὁ Κάλβος ἀρχίζει ἐκεῖ νὰ παραδίδῃ μαθήματα ἑλληνικῆς καὶ ἰταλικῆς γιὰ νὰ ζήσῃ καὶ παντρεύεται μὲ μιὰ ἀγγλίδα. Χωρίζονται μὲ τὸ Φώσκολο. Ὅπως ἔγραψαν, ὁ ἕνας, ὁ Κάλβος, ἦταν εὐερέθιστος καὶ ἀπότομος, τοῦ Φωσκόλου ὁ χαρακτῆρας εἶχε γίνῃ τραχὺς ἔπειτ' ἀπὸ τὶς πολιτικὲς διώξεις. Ἄλλοι ἀποδίδουν στὸν Κάλβο ἀγνωμοσύνη. Ἡ ζωή του στὸ Λονδῖνο εἶναι δύσκολη. Χάνει τὴ γυναῖκα του καὶ σὲ λίγο καὶ τὸ μονάκριβο κοριτσάκι του.

Μόλις ξεσπᾷ τὸ 21, ὁ Κάλβος ἀφίνει τὸ Λονδῖνον, κι' ἔρχεται στὸ Ναύπλιο, γιὰ νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες του στὸν ἀγῶνα. Θέλει νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα του. Καὶ παρακολουθεῖ μὲ πόνο τὶς ἀντιθέσεις καὶ τὶς διχόνοιες. Δὲν τὸν χρησιμοποιοῦνε πουθενά, καὶ φεύγει πικραμένος γιὰ τὸ Παρίσι. Μέσα στὴν ὠδὴ «Τὸ Φάσμα» ἔκλεισεν ὅλον τὸν πόνο του γιὰ τὶς διχόνοιες τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἀγῶνος κι' ἐκάλεσεν αὐτοὺς νὰ σβέσουν τὰ μίση τους.

ΙΕ'

Μεγάλη, τρομερή,
Μὲ τὰ πτερὰ ἁπλωμένα,
Καθὼς ἀετὸς ἀκίνητος,
Κρέμεται 'ς τὸν ἀέρα
Ὑψηλὰ ἡ Διχόνοια

Κι' ἔπειτα φτάνει ἡ θερμὴ ἐπίκλησῃ:

Ὦ Ἑλλάς! — ὦ πατρίς μου!
Ἐλπίδων γλυκυτάτων
Μήτηρ! σὲ βλέπω ἀκόμα
Ζῶσαν καὶ μαχομένην
Καὶ ἀναλαμβάνω-
κ'

Φύγε, φύγε τὸν κίνδυνον,
Διὰ τὸν σταυρὸν ποὺ πλύνεις
Μὲ τ' αἷμα σου διὰ τ' ὄνομα
Τῆς ἱερᾶς τῶν τέκνων σου
Ἐλευθερίας

Καὶ καταλήγει μὲ μιὰν ὑπόμνηση:

Μάθε ὅτι εἰς τοὺς χοροὺς
Τῶν πολέμων, ὡς ἔσωσεν
Ἡ ἀνδρεία τὸν στρατιώτην,
Οὕτω εἰς αὐτοὺς ἡ ὁμόνοια
Σώνει τὰ ἔθνη.

Τὸ 1824 στὴ Γενεύη τύπωσε τὶς δέκα πρῶτες Ὠδές του, ποὺ μεταφράσθηκαν ἀμέσως στὰ γαλλικὰ ἀπὸ τὸ διάσημο φιλόλογο Στανισλὰς Ζουλιὲν κι' ἔπειτα, τὸ 1826 στὸ Παρίσι τυπώνει τὶς ἄλλες δέκα. Αὐτὲς μεταφράσθηκαν ἀπὸ τὸν Πουκεβὶλ Σαχαί. Κι'

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Μετρημένα

Ἡ ὑπηρέτρια θεωρεῖται σήμερα ἕνας ἐχθρὸς τοῦ σπιτιοῦ, ὁ ξένος ποὺ ἐλλοχεύει πάντα καὶ γλυστράει κατὰ τὰ ἐρμάρια καὶ τὰ σεντούκια γιὰ ν' ἀνακαλύψῃ κάτι καὶ νὰ φάγῃ. Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι δὲν βρίσκει τίποτε. Ποῦ ἡ παλαιὰ ἀφθονία. Ἔπαιρνε τὰ ψωμιὰ ἀπὸ τὸν φοῦρνο καὶ αὐτοῦ στὴ κουζίνα ἔκοβε πρωΐ—πρωΐ, μεγάλες φέτες καὶ τὶς κατεβρόχθιζε. Ἔβαζεν ἐπίσης καὶ τὸ καφεμπρίκι στὴ φωτιά, γέμιζεν ἕνα μεγάλο φλιτζάνι τοῦ τσαγιοῦ μὲ καφέ, ἔριχνε μπόλικη ζάχαρι καὶ βουτοῦσε τὸ ψωμί της. Ποιὸς τὰ πρόσεχε τότε αὐτὰ τὰ πράγματα; Καὶ τὸ λάδι καὶ τὸ βούτυρο καὶ τὰ φαγητὰ ἦσαν ὅλα στὴ διάθεσί της. Μπῆκε στὴν παροιμία ἡ προσπάθεια τῆς ὑπηρέτριας, ν' ἀφίνῃ κάπου κάπου δυὸ—τρεῖς κεφτέδες καὶ γιὰ τὸν δικανένα της. Μήτε τοὺς κεφτέδες μετροῦσαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη οἱ κυρίες, μήτε τὰ αὐγά, μήτε ἔβαζαν μιὰ ἀδιόρατη γραμμὴ στὸ μπουκάλι τοῦ λαδιοῦ, μήτε καὶ φρόντιζαν νὰ κρατήσουν κλειδωμένα τὰ συρτάρια. Φύλαγαν μονάχα τὰ λεφτὰ καὶ τὰ κοσμήματα, γιατὶ ὅπως εἶναι φυσικό, γυάλιζαν τὰ μάτια τῆς ὑπηρέτριας, ὅταν τὰ ἔβλεπε. Καὶ ποτὲ δὲν γενόταν σκηνὴ γιὰ τὸ φαγί, γιὰ τὸ ψωμί, γιὰ τὴ ζάχαρι. Ὁ τενεκὲς μὲ τὸ βούτυρο ἔμενεν ἀνοιχτός, τὸ σπίτι ὅλο ἦταν ἀνοιχτὸ στὴ διάθεσί της. Ἡ ὑπηρέτρια πείραζεν εἰδικώτερα τὰ γλυκά, τὰ φοντάν, τὶς καραμέλες καὶ τότε, βέβαια, θύμωναν κάπως οἱ κυρίες καὶ μὲ τὸ δίκιο τους, μὰ ὄχι πολύ.

Τώρα ἡ νοικοκυρὰ ξέρει τὴν ὑποθήκη της, ὅσο δὲν τὴν ξέρει οὔτε ὁ ἐπιμελέστερος ἔμπορος. Καὶ τὸ ἐλάχιστο πρᾶγμα εἶναι κλειδωμένο, ἀκόμα καὶ τὸ ψωμί. Τὸ ψωμὶ διανέμεται σὲ φέτες λεπτές, μὲ προσοχὴ ποὺ θὰ τὴ ζήλευεν ἡ ζυγαριὰ τοῦ φαρμακείου καὶ μιὰ καταπληκτικὴ ἄσκησι τοῦ χεριοῦ καὶ τοῦ ματιοῦ, ἔτσι ποὺ νὰ μὴ φεύγῃ οὔτε δράμι. Ὀρθία ἡ ὑπηρέτρια, παρακολουθεῖ τὴν ἱεροτελεστία τῆς διανομῆς μὲ αὐστηρὸ μάτι, ξέροντας ὅτι ἔχουν κάθε διάθεσι νὰ τὴν ζημιώσουν καὶ ἀπὸ λίγο. Ὅλα τὰ ἄλλα τρόφιμα εἶναι κρυμμένα, τὸ σπίτι μοιάζει μὲ φρούριο, ὅπου προστατεύονται τὰ χρήσιμα πράγματα. Καὶ οἱ σκηνὲς εἶναι συχνὲς καὶ βίαιες. Μόνον ἐδῶ κ' ἐκεῖ, σέρνεται κανένα ἐγκαταλελειμμένο ἑκατοντάδραχμο, ποὺ συμβαίνει νὰ τὸ παίρνῃ ἡ σκούπα καὶ νὰ τὸ πετάῃ πάρα κάτω καὶ ὅμως, τὸ ἑκατοντάδραχμο τοῦτο, ποτὲ δὲν χάνεται καὶ κανεὶς δὲν τὸ πειράζει.

Ἡ ὑπηρέτρια ξέρει ὅτι ὅλα εἶναι μετρημένα καὶ ζυγισμένα. Κι' αὐτὸ τὴν ἐνοχλεῖ κάπως, μὰ καταλαβαίνει ὅτι οἱ καιροὶ εἶναι δύσκολοι.

Ἀκριβῶς, πῶς εἶναι δύσκολοι καὶ τί συμβαίνει, δὲ μπαίνει στὸ νόημα, μήτε ἡ κυρία της ἀκόμη. Ἀλλὰ κάτι βαραίνει σὰν μοῖρα ἀκατανόητη καὶ ἀδυσώπητη καὶ συμμορφώνονται.....

ΠΕΤΡΟΣ ΦΩΤΕΙΝΟΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

ΥΠΟ ΕΥΘΥΜΙΟΥ Κ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Στατιστικοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

2ον

IV ΔΑΣΗ

Τὸ σύνολον τῆς ἐκτάσεως τῶν δασῶν μας ἐν γένει ἀνέρχεται εἰς 24.055.000 στρ. ἤτοι τὰ 1/5 περίπου τῆς ἐπιφανείας τῆς χώρας ἡμῶν. Τ' ἀποληφθέντα δασικὰ προϊόντα ἀντιπροσωπεύουν εἰσόδημα 575.000.000 δραχμῶν. Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῶν δασικῶν προϊόντων κλείει ὁμοίως μὲ παθητικὸν ὑπόλοιπον ἐκ 245.000.000 δραχμῶν ὀφειλόμενον κατὰ τὸ μέγιστον εἰς τὴν εἰσαγωγὴν οἰκοδομησίμου ξυλείας.

Τόσον ἡ Ἁλιεία κατὰ πρῶτον λόγον ὅσον ἡ Κτηνοτροφία, τὰ Δάση καὶ ἡ Γεωργία παρουσιάζουν εὐρὺν εἰσέτι χῶρον περαιτέρω ἐξελίξεως, λαμβανομένων μάλιστα ὑπ' ὄψιν τῶν συνθηκῶν ἐκμεταλλεύσεως καὶ ποδηγετήσεως αὐτῶν.

V. ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ, ΛΑΤΟΜΕΙΑ, ΑΛΥΚΑΙ

Ἡ ἐξόρυξις μεταλλευμάτων κατὰ τὸ 1934 ἀνῆλθε εἰς 650.000 τόννους ἀξίας 200.000.000 δραχμῶν πλέον 10.000 τόννοι ἀξίας 10.000.000 δραχ. προϊὸν ἐξορυχθείσης ἀξίας σμύριδος, καθὼς καὶ 99.000 τόννοι ἀξίας 8.000.000 δραχμῶν ἐκ προϊόντων Λατομείων, προσέτι δὲ καὶ 210.000.000 δρ. ἀξία παραγωγῆς 96.000 τόννων ἅλατος. Ἤτοι σύνολον ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐκ μεταλλείων, λατομείων καὶ ἁλυκῶν 428.000.000 δραχ.

VI. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι Βιομηχανικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων ἀνήρχετο εἰς 76880. Εἰς ταύτας ἀπησχολοῦντο 430.000 ἐργαζόμενοι, ἤτοι τὰ 17.80 ο)ο τοῦ ἐργαζομένου πληθυσμοῦ μας. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν αἱ 1050 ἀπησχόλουν ἄνω τῶν 25 προσώπων ἑκάστη, ἤτοι τὰ 39.10 ο)ο τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν βιομηχανίαν ἐν γένει.

Ἐ. τῶν 76880 ἐπιχειρήσεων αἱ 10.000 ἐκινοῦντο διὰ 19.000 κινητήρων, ἐξ ὧν οἱ 47 ο)ο πρωτότυποι καὶ 53 ο)ο ἠλεκτρικοί, συνολικῆς δυνάμεως 355.000 Η. Ρ.

Ἡ ἀξία τῆς βιομηχανικῆς μας παραγωγῆς κατὰ τὸ ἐρευνώμενον ἔτος 1934 ἀνῆλθε εἰς 10.000.000.000 δρχ. Ἀπὸ ἀπόψεως ἀξίας τὴν πρώτην θέσιν κατέχουν αἱ κλωστικαὶ καὶ ὑφαντουργικαὶ βιομηχανίαι μὲ ἀναλογίαν 25 ο)ο, ἕπεται δὲ ἡ βιομηχανία εἰδῶν διατροφῆς.

Ἡ ἀναλογοῦσα ἀξία βιομηχανικῶν εἰδῶν ὑπολογίζεται εἰς 1500 δραχ. κατὰ κάτοικον, εἰς 9.300 δρχ. κατὰ ἐργατικὴν οἰκογένειαν καὶ 6.500 δρ. κατὰ τυπικὴν οἰκογένειαν ἐτησίως—ἐργατικὴ οἰκογένεια =6.20 ἄτομα, τυπικὴ οἰκογένεια =4.30 ἄτομα.

Ἡ εἰσαγωγὴ βιομηχανικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀνῆλθεν εἰς 3.850.000.000 δρχ., ἐνῷ ἡ ἐξαγωγὴ εἰς 224.000.000 δρχ. Τόσον εἰς ποσότητα ὅσον καὶ εἰς ἀξίαν ἡ εἰσαγωγὴ ὑπερτερεῖ κατὰ τὸ 17πλάσιον τὴν ἐξαγωγήν.

Μὲ βάσιν τὴν ἀξίαν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἐκ 10.000.000.000 δρχ. δυνάμεθα τὸ ἐκ βιομηχανίας ἐθνικὸν εἰσόδημα νὰ ὑπολογίσωμεν εἰς 7.000.000.000 δραχ., κατόπιν ἀφαιρέσεως ποσοστοῦ 30 ο)ο περίπου διὰ τὴν ἀξίαν τῆς χρησιμοποιηθείσης πρώτης ὕλης, ἤτοι ὑπελογίσθη ἤδη ἀναλόγως τῆς προελεύσεώς της εἰς τὰς ἑτέρας πηγὰς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

VII. ΑΔΗΛΟΙ ΠΟΡΟΙ

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω πηγῶν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ὑφίστανται κι' ἕτεραι, αἵτινες ἀτυχῶς ἂν καὶ διεδραμάτιζον ρόλον ἀποφασιστικὸν εἰς τὴν τελικὴν διαμόρφωσιν τοῦ εἰσοδήματος τῆς χώρας ἡμῶν, ἔπαυσαν σήμερον διοχετεύουσαι τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἐνταῦθα. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς στενότητος τοῦ δημοσιογραφικοῦ χώρου ἀφ' ἑτέρου, περιοριζόμεθα μόνον εἰς τὴν σημείωσιν τῆς ἀξίας τῆς προσόδου αὐτῶν κατὰ τὸ ἔτος 1934 χάριν ὁλοκληρώσεως τῆς παρούσης ἐρεύνης μας ὡς ἑξῆς:

1) Μεταναστευτικὰ ἐμβάσματα	Δραχ.	1.500.000.000
2) Κέρδη ἐμπορικῆς ναυτιλίας	»	900.000.000
3) Τουρισμὸς	»	1.050.000.000
4) Κέρδη ἐκ τοποθετήσεως ἑλληνικῶν κεφαλαίων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν	»	1.050.000.000
Σύνολον δραχ.		4.5000.000.000

Κατόπιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἐθνικοῦ μας εἰσοδήματος τοῦ ἔτους 1934 κατὰ κατηγορίας τῶν πηγῶν αὐτοῦ παρουσιάζεται συγκεντρωτικῶς ὡς ἀκολούθως:

1) Γεωργία—Δενδροκομία	Δρχ.	12.614.000.000
2) Κτηνοτροφία—Πτηνοτροφία	»	5.182.000.000
3) Ἁλιεία	»	460.000.000
4) Δάση	»	515.000.000
5) Μεταλλεῖα, Λατομεῖα, Ἁλυκαὶ	»	428.000.000
6) Βιομηχανία	»	7.000.000.000
7) Ἄδηλοι πόροι	»	4.500.000.000
Σύνολον Δρχ.		30.639.000.000

Τὸ οὕτω ἐξευρεθὲν ἐθνικὸν εἰσόδημα τῆς Ἑλλάδος, χάριν ἀκριβεστέρου καθορισμοῦ δέον ν' αὐξηθῇ καθ' ἡμᾶς κατὰ ποσοστὸν 30 ο)ο περίπου πρὸς κάλυψιν τῆς ἀξίας τοῦ μὴ δηλωθέντος ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, εἴτε λόγῳ δυστροπίας τῶν ὑποχρέων, ἥτις ἀτυχῶς ἠμπόδισε ἀνέκαθεν τὸ κράτος καὶ τὴν ἐπιστήμην νὰ ἐγγίσουν τὴν πραγματικότητα, εἴτε λόγῳ ἀνεξελέγκτου τῆς παραγωγῆς καὶ ἀνυπαρξίας κατὰ ταῦτα ὑποχρεώσεως τοῦ ὑποκειμένου εἰς ἐπίσημον τινα δήλωσιν, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι προκειμένου περὶ ἐρασιτεχνικῆς ἁλιείας, συλλογῆς ἀγρίων χόρτων καὶ καρπῶν ἀδεσπότων, μεμονωμένης ξυλεύσεως, θήρας, κρέατος ἐκ πτηνοτροφίας, ἐξορύξεως λίθου οἰκοδομήσεων κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Μνημόσυνα

Τελοῦντες σήμερον Κυριακὴν 3 Μαΐου καὶ ὥραν 10.30 π. μ. ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ καὶ θείου,

ΑΡΤΕΜΙΟΥ Π. ΒΑΣΙΛΟΓΛΟΥ

Ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Παρασκευῆς (Νικροταφεῖον), παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως προσέλθωσι καὶ ὑψώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 3 Μαΐου 1942

ΣΗΜ. Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.

Ἡ δεξίωσις θὰ γίνῃ εἰς τὴν οἰκίαν μας ὁδὸς Διοικητηρίου 40.

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Ἀπὸ ὅλα

Τί εἶνε ὁ θαλάσσιος ἔλεφας

Τὸ τεράστιο αὐτὸ κῆτος εἶνε ἕνα ἄσχημο πλαδαρὸ ζῶο ποὺ μοιάζει μὲ πελώριο γεμᾶτο ἀσκί. Ἐξαιρετικὰ ἀδηφάγο, ἔχει βάρος δύο καὶ περισσοτέρων τόννων, πολλὲς φορὲς καὶ γιὰ νὰ χορτάση, χρειάζεται κάθε μέρα μιὰ μερίδα ἀπὸ πενῆντα κιλὰ ψάρι!! Ἀπαραιτήτως δὲ τὸ ψάρι αὐτὸ πρέπει νὰ εἶνε φρεσκότατο, γιατὶ ἀλλοιῶς, ὁ ἀριστοκράτης αὐτὸς κολοσσός, ὅταν φιλοξενῆτε σὲ κανένα ζωολογικὸ κῆπο, δὲν ἐγγίζει τὸ μενοῦ. Κι' ὅπως εἶνε νοητόν, ὁ περίφημος αὐτὸς τρόφιμος, στοιχίζει ἀρκετὰ στὸ ταμεῖο τοῦ κήπου.

Τί καλοῦμε «Δαλτωνισμὸ»!

Δαλτωνισμὸ καλοῦμε τὴν πάθησι τοῦ αἰσθητηρίου τῆς ὁράσεως, ποὺ ὀφείλεται σὲ ἀλλοιώσεις τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου. Συνέπεια αὐτῆς εἶνε ἡ ἐλάττωσις ἢ καὶ ἡ ἀπώλεια τῆς ἀντιλήψεως τῶν χρωμάτων. Ὁ πάσχων συγχέει τὰ χρώματα, ἰδίως τὸ κόκκινο καὶ τὸ πράσινο. Ὁ δαλτωνισμὸς παρουσιάζεται συνηθέστερα στοὺς ἄνδρες, εἶνε δὲ κληρονομικὴ πάθησις. Ἡ θεραπεία της εἶνε σχεδὸν ἀδύνατη.

Περίεργα ἔθιμα

Στὴν Ἰαπωνία, ὅταν ὁ ἀνώτατος ἱερεὺς εἶνε ἑτοιμοθάνατος, οἱ κληρικοὶ ποὺ ἀποτελοῦν τὴν αὐλή του, ἀναγγέλλουν στὸ λαὸ μέσα στὶς ἐκκλησίες, ὅτι ὁ μέγας ἱερεύς... «βρίσκεται σὲ λόγους μὲ τοὺς ἑπτὰ θεοὺς» κι' ὅτι πρόκειται νὰ ἐνσαρκωθῇ στὸ σῶμα τοῦ πιὸ ἱκανοῦ ἀπ' αὐτούς. Μόλις δὲ πεθάνη ὁ ἀνώτατος ἱερεύς, τὸ πτῶμα του ἐκτίθεται ἐπάνω σὲ πολυτελέστατο κρεββάτι καὶ σκεπάζεται μ' ἕνα πέπλον ἀπὸ κάποιο ἱερέα. Λίγες στιγμὲς ἀργότερα ὁ πέπλος ἀφαιρεῖται κι' ἀπὸ τὸ κρεββάτι σηκώνεται ὁ νέος... ζωντανὸς ἱερεύς, ποὺ θεωρεῖται ὅτι εἶνε ἐκεῖνος ποὺ εἶχε πεθάνει, μὲ ἀνακαινισμένη ὅμως ψυχή. Φυσικά, στὴν πραγματικότητα δὲν εἶναι παρὰ ὁ διάδοχός του ποὺ ἐκ τῶν προτέρων εἶχε χαθῆ κάτω ἀπὸ τὸ κυλινδρικὸ κάλυμμα τοῦ κρεββατιοῦ, ποὺ μετὰ μικρὴ περιστροφὴ ἀνέβηκε στὸ ἐπάνω μέρος, ἐνῷ ὁ νεκρὸς κατεβαίνει κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι.

— Πῶς μποροῦν οἱ κόττες νὰ γεννοῦν περισσότερα αὐγά;

Γιὰ νὰ γεννοῦν οἱ κόττες σας περισσότερα αὐγά, ρίχνετε μιὰ κουταλιὰ τσάϊ—καὶ αὐτὴ ἡ ποσότης εἶνε ἀρκετὴ γιὰ δέκα κόττες—μέσα στὸ συνηθισμένο τους φαγί, προσθέτοντας καὶ λίγη μουστάρδα σκόνη. Κάνοντας αὐτό, θὰ ἔχετε τὴ μεγαλύτερη ἀπόδοσι αὐγῶν. Τὸ κόκκινο ἢ μαῦρο πιπέρι, ποὺ δίνουν μερικοὶ στὶς κόττες τους, αὐξάνει τὴν ὠοπαραγωγή, ἀλλὰ καταστρέφει τὰ πεπτικὰ ὄργανα τῶν πουλερικῶν.

Ἑλληνικὴ ποίησις

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Θυμᾶσαι βράδυ ἦταν ὡραῖο
βραδάκι καλοκαιρινό,
Καὶ τὸ φεγγαράκι ἤτανε νέο
Στὸ γαληνὸ τὸν οὐρανό.

Στὸ φεγγαράκι—ἀϊμέ!—τὸ νέο
Κι' ἂν πιάση ὁ ἔρωτας, δὲ ξεί—
Θυμᾶσαι; βράδυ ἦταν ὡραῖο
Καὶ τὸ κυττάζαμε μαζί.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ δεύτερο βιβλίο τοῦ ἀναπήρου Τ. Κατζηλιάδη μὲ τὸ τίτλο «Ὁ δρόμος γιὰ τὴ θυσία». Εἶναι ἡ δεύτερη συλλογὴ διηγημάτων ἀπ' τὴ ζωὴ τῶν πολεμιστῶν τοῦ μετώπου.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 5ην μ. μ. ἀκριβῶς ὁ Παν. Ἀρχιμανδρ. κ. Λ. Παρασκευόπουλος θὰ κηρύξῃ τὸν Θεῖον Λόγον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ζωοδόχου Πηγῆς (Λαγουδιανῆς) Κασσάνδρου—Ἰουλιανοῦ.

Αὔριον Κυριακὴν ὥραν 11.30 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ὀρθ. Χριστ. Ἀδελφότητος ἡ «Ἀποστολικὴ Διακονία» (ὁδὸς Πέλοπος 7, πάροδος Ἀγ. Δημητρίου 153) θὰ ὁμιλήσῃ ὁ θεολόγος καθηγητὴς κ. Ματθαῖος Χατζηματθαίου. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ «Χρηστίνα»

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΤΙΤΑΝΙΑ: «Κόλασις χρυσοῦ».
ΠΑΥΣΙΑ: «Γκιοὺλ Μπαχτσέ».
ΕΘΝΙΚΟΝ: «Τρεῖς Κοντοὶ».
ΑΛΚΑΖΑΡ: «Γῆ τοῦ πυρός».
ΦΟΙΝΙΞ: «Σερενάτα».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΘΑΛΑΣΣΙΩΣ ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ

Διασαφηνίζοντες ταυτάριθμον προγενεστέραν καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τοὺς ταξιδεύοντας διὰ θαλάσσης ὅτι ἐφ' ὅσον προορίζονται διὰ λιμένας πέραν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ κεντρικοῦ Λιμεναρχείου Θεσ)νίκης ἤτοι πέραν τοῦ Στρυμῶνος καὶ πέραν τοῦ Πηνειοῦ ἵνα τοῖς ἐπιτραπῇ ἡ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐπιβίβασις δέον νὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι ἀπαραιτήτως καὶ διὰ πιστοποιητικοῦ ὑγείας ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑγειονομείου Λιμένος Θεσ)νίκης (Μητροπόλεως 49 καθ' ἑκάστην 11 π. μ.—1 μ. μ.).

Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 1 Μαΐου 1942)

(Ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Λιμεναρχείου)

Η ΡΟΥΘ ΜΠΟΥΧΑΡΤ

ἡ γνωστὴ καλλιτέχνις τοῦ κινηματογράφου, ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν της εἰς τὸ φίλμ τῆς Ζάρας Λεάντερ «Καρδιὰ Βασιλίσσης» ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ

Οἱ Ἀγγλογάλλοι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην

Ἔργα καὶ ἡμέραι τοῦ Σαράϊγ

ΥΠΟ ΝΙΚ. ΚΑΜΜ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τοστήματα νεωτερισμῶν καὶ ὑφασμάτων καὶ γυναικείων καπέλλων καὶ ὑποδηματοποιεῖα καὶ ραφτάδικα μὲ βιτρίνες πλούσιες. Σ' αὐτὴν ἄλλωστε ἦσαν καὶ τὰ ἀξιολογώτερα κτίρια καὶ μεγαλοπρεπέστερα ἀνάμεσα σ' ὅλα αὐτὰ ἦταν τὸ μέγαρο τῶν καταστημάτων «Στάϊν» στὴν πλατεῖα τῆς Ἐλευθερίας καὶ σὲ μικρὴ ἀπόστασι ὀλίγο πιὸ ἐπάνω τὰ καταστήματα «Τίριγκ».

Χωρὶς δὲ νὰ θέλη κανείς, θυμᾶται σήμερα μὲ μελαγχολία ὅτι ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ καταστήματα μποροῦσε μὲ ἕνα καὶ μόνο χρυσὸ εἰκοσάφραγκο νὰ προμηθευθῇ ἕνα θαυμάσιο κοστοῦμι ἢ ἕνα ὑπέροχο ζευγάρι παπούτσια.

ΤΑ ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΑΓΑΜΩΝ

Κι' ὁ παληὸς ρυθμὸς δὲν διετηρεῖτο μόνον στὴν ἀγορά. Ἐσώζοντο ἀκόμη σ' ὅλη τὴν ἀκμή τους οἱ «καφενέδες» τοῦ «Ταχτὰ Καλὲ», τοῦ «Κολόμπο» καὶ τοῦ «Βαρδὰρ Κιοσκ». Ἰδιόρρυθμα καφενεῖα καὶ πιὸ ἰδιόρρυθμη ἐπίπλωσι.

Οἱ θαμῶνες των ἦσαν ἀποκλειστικῶς ἀγάδες ποὺ διημέρευαν σ' αὐτὰ καθισμένοι σταυροπόδι στὰ γύρω γύρω «μεντέρια» πίνοντας ἀδιάκοπα καφέδες σὲ φλυτζάνια βαθουλὰ χωρὶς χερούλι καὶ ρουφῶντας ἡδονικὰ τοὺς «ναργιλέδες» ἢ τὰ τσιμπούκια τους. Ἀπόλυτος γαλήνη καὶ ἡσυχία βασίλευε στὰ καφενεῖα αὐτὰ ποὺ διεκόπτετο μόνο μὲ τὸ κελαΐδισμα τοῦ γκαρσονιοῦ, νεαροῦ κατὰ κανόνα καὶ κατὰ προτίμησιν, ὅταν ἔδιδε τὴν παραγγελία «σικεκλῆ μπίρ».

Σ' ὅλα αὐτὰ ποὺ ἔκαναν τὴν Σαλονίκη νὰ διατηρῇ ἀναμφισβήτητη τὴν σφραγίδα Ἀνατολίτικης τουρκοπόλεως ἐπρόσθεταν καὶ τὴν δική τους ξεχωριστὴ ἀρχιτεκτονικὴ χάρι καὶ τὰ τζαμιά της μὲ τοὺς τρούλους καὶ μὲ τοὺς «μιναρέδες» των ποὺ ὕψωναν τὸ λεπτὸ ἄσπρο ἀνάστημά τους στὸ αἴθριο κυανόφαντο τοῦ οὐρανοῦ.

Καὶ ὅμως! Ἐνῷ ὅλα αὐτὰ τὰ διατηροῦσε ἀκόμα ἡ Θεσσαλονίκη, ὡς τόσο, στὴν ὅλη ἐκδήλωσι τῆς ζωῆς της εἶχε λάβῃ μιὰ ἀναμφισβήτητη μεταβολή.

Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αὐτὴ δὲ γινόνταν πιὸ καταφανὴς στὴν κοσμική της κίνησι καὶ στὴν κίνησι ποὺ παρουσίαζαν τὰ ἄλλα της κέντρα, τὰ πολυτελῆ, τὰ συχναζόμενα ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον.

Βέβαια πρὸ τοῦ 1912 αἱ κοινωνικὲς τάξεις στὴν πόλιν μας ἦταν πιὸ εὐδιάκριτα χωρισμένες μεταξύ τους.

Ἔτσι ἄλλος κόσμος ἐσύχναζε στὸ «Ὀλύμπος Πάλας» καὶ στοῦ Φλόκα καὶ ἄλλος στοῦ «Νιόνιου» καὶ στὸ «Κρυστὰλ» στὴν Πλατεῖα τῆς Ἐλευθερίας, ἂν καὶ καμμιὰ διαφορὰ δὲν ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν τιμολογίων τῶν καταστημάτων αὐτῶν. Ὁ κόσμος ἀνάλογα μὲ τὴν κοινωνική του θέσι εἶχε καὶ τὰ κέντρα τῆς προτιμήσεώς του. Στὴν παραλία ποὺ εἶχε τὰ περισσότερα κέντρα ἡ διάκρισις αὐτὴ ἦτο πιὸ καταφανής. Καὶ δὲν λησμονεῖ κανεὶς τὸ περίφημο καφενεῖο τοῦ Μουμούδη ὅπου τὶς Κυριακὲς καὶ τὶς γιορτὲς ἔδιναν γενικὸ ραντεβοῦ ὅλες αἱ ὑποψήφιες νύφες καὶ ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι γαμπροὶ καὶ ὅπου ἄρχιζε νὰ κάνῃ τὴν ἐμφάνισί του ἕνα κορίτσι γιὰ νὰ γνωσθῇ ὅτι ἄρχισε νὰ παντρολογιέται.

Κάποιος συμφυρμός, ἀνεκτὸς κατὰ πάντα, παρετηρεῖτο μόνον τὸ καλοκαίρι στὸν κῆπο τοῦ Λευκοῦ Πύργου. Καὶ αὐτὸ μόνο τὶς Κυριακὲς καὶ τὶς γιορτὲς γιατὶ αἱ παληὲς Σαλονικιὲς οἰκογένειες δὲν συνήθιζαν νὰ ξεπορτίζουν μεσοβδόμαδα καὶ νὰ συχνάζουν στὰ κέντρα. Ἐξαίρεσις μποροῦσε νὰ γίνῃ μόνο γιὰ τὸ θέατρο καὶ γιὰ τὸν κινηματογράφο. Βέβαια θέατρα κατάλληλα δὲν εἶχε ἡ Θεσσαλονίκη. Ἀλλὰ πάντα ἦταν καλὴ θεατρικὴ «πιάτσα» καὶ ὑπεστήριζε τοὺς καλοὺς καὶ πραγματικοὺς καλλιτέχνας. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ θίασοι ποὺ δὲν ἤθελαν νὰ ἀποτύχουν κατέβαλλαν πολλὴ προσοχὴ στὸν τρόπο τῆς συγκροτήσεώς των.

Καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι ἐδῶ ἐγνώρισαν εἰς παλαιοτέρας ἐποχὰς θριάμβους ἡ Παρασκευοπούλου καὶ ἡ Βερώνη καὶ ἡ Λορ(ι)άνδου ὅπως καὶ ὁ Ταβουλάρης καὶ ὁ Βονασέρας καὶ ὁ Μέγγουλας καὶ τόσοι ἄλλοι τῶν ὁποίων ἡ πλειὰς παρουσίασεν ὡς τελευταίαν ἀναλαμπὴν της τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ἀπέργη.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ

Μιὰ εἰκόνα

Θυμοῦμαι μιὰ εἰκόνα: τρία ἀσπροντυμένα ὄμορφα κορίτσια, ποὺ στὸ πρόσωπό τους ἄστραφτε ἡ ζωή, τὸ γέλιο, ἡ χαρά, πιασμένα ἀπὸ τὸ χέρι, ἔτρεχαν. Τὸ ἀνέμισμα τῶν μαλλιῶν τους ἔδινε σ' αὐτὸ μιὰ ἐξαιρετικὴ ὠμορφιά. Καὶ ὁ ζωγράφος εἶχε βαπτίσει τὴν εἰκόνα του: Πρὸς τὴν ζωήν. Ἔτσι ἦταν. Ἐκείνη, ἡ ἔμορφη ποὺ ἦταν στὴ μέση καὶ ἔσυρε σχεδὸν τὶς ἄλλες μὲ τὴ χαρὰ καὶ τὴν ὁρμή της, τὸ φωτεινὸ γέλιο, τὸ πρόσωπο πρόσχαρο ποὺ εἶχε. Κύτταζα ὥρα τὴν εἰκόνα αὐτή. Καὶ τὴ θυμοῦμαι πάντα, ὅσος κι' ἂν πέρασε καιρὸς ἀπὸ τότε. Πρὸς τὴ ζωή! Μεγάλος λόγος. Αὐτὰ τὰ ξένοιαστα κορίτσια μᾶς ἔδειχναν πῶς πρέπει νὰ ριχθοῦμε στὴ ζωὴ μὲ χαρά, μὲ γέλιο, μὲ μιὰ ὁρμὴ ἀσυλλόγιστη σχεδόν. Εἶναι μιὰ ἄποψι αὐτή. Μά, ποιὸς ξέρει τί κρύβει τὸ αὔριο; Ποιὸς ξέρει ἂν αὐτὴ ἡ αἰσιόδοξη ἄποψη δὲν θὰ ὑποχωρήση αὔριο στὴν πιὸ πικρὴ ἀπογοήτευση.

Ἀλλὰ γιατὶ ν' ἀφίνουμε τὶς μαῦρες σκέψεις νὰ σκοτίζουν τὸ μυαλό μας. Εἶναι τώρα σκληρὴ ἡ ζωή. Ἂν καὶ στὴ σκληρότερη ἐποχὴ μπορεῖ νὰ βρεθῇ παρηγοριά. Ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ κανεὶς μέσα του τὴ δύναμη τῆς χαρᾶς. Θυμοῦμαι ἐκείνη τὴν εἰκόνα. Καὶ γεμίζει πάλι ἡ ψυχή μου μὲ τὴν συγκίνηση ποὺ αἰσθάνθηκα ὅταν τὴν πρωτοεῖδα. Ἄλλα χρόνια. Μιὰ ὁρμὴ πρὸς τὴ ζωή. Πολλὲς φορὲς μοιάζει σὰν πήδημα στὴν ἄβυσσο.

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀκατάστατος καὶ ἐνῷ τὸ πρωΐ ἡ ἡμέρα εἶναι ἡλιόλουστη, τὸ ἀπόγευμα μεταβάλλεται σὲ συννεφιά.

— Ὁ ἥλιος δὲν ἄρχισε ἀκόμα νὰ λάμπῃ καὶ νὰ ἀκτινοβολῇ καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας.

— Τὰ σύννεφα δὲν τὸν ἀφήνουν ἥσυχο καὶ «πότε κλαίει καὶ πότε γελάει», ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν λαϊκὴ ἔκφρασι.

— Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἀκαταστασίας τοῦ καιροῦ, εἶναι ὅτι ἀκόμα δὲν ἄνθισαν ὅλες αἱ τριανταφυλλιές, πολλὲς δὲ δὲν ἔχουν μπουμπουκιάσει.

— Καὶ τὰ περισσότερα στεφάνια τῆς πρωτομαγιᾶς, ἔγιναν χωρὶς τριαντάφυλλα.

— Ἀλλ' ὁπωσδήποτε, ἀντίθετα πρὸς τὸν Ἀπρίλιον, ὁ Μάϊος μᾶς ἐχάρισε μὲ τὴν εἴσοδό του μιὰ ἐξαιρετικὴ σὲ ὠμορφιὰ νύκτα.

— Ἕνας οὐρανὸς διαυγέστατος ἔκαμε ὥστε νὰ στραφτοκοπᾷ τὸ γεμᾶτο φεγγάρι.

— Καὶ μιὰ χλιαρὴ ἀτμόσφαιρα γεμάτη ἀπὸ τὰ μύρα τοῦ μηνὸς καθιστοῦσε ἑλκυστικότατη τὴ παραμονὴ στὸ ὕπαιθρο.

— Δι' αὐτὸ πολλοὶ συμπολῖται ἐξήντλησαν ὅλο τὸ ὅριο τῆς νυκτερινῆς κυκλοφορίας ἕως ὅτου ἀποσυρθοῦν στὰ σπίτια των.

— Ἀλλὰ καὶ πάλι, οἱ πολλοὶ βγῆκαν γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν ἀπόλαυση τῆς ὡραίας βραδειᾶς στὶς ταράτσες των.

— Ἡ σαρδέλλα τὴν ἐποχὴ αὐτὴ εἶναι τετράπαχη καὶ νοστιμώτατη.

— Οἱ λαθροψαρᾶδες τὴν προσφέρουν στὴ μαύρη ἀγορὰ πρὸς 1.000 δραχ. τὴν ὀκᾶ!!

— Καὶ μερικοί, πλούσιοι βέβαια ἢ μαυραγορίτες, τὴν ἀγοράζουν μὲ τὶς ὀκάδες.

— Ἄλλοι τὴ μεταπωλοῦν ἀκριβώτερα, οἱ ἀθεόφοβοι καὶ τὴν παστώνουν.

— Εἶναι δὲ αὐτοὶ οἱ λαθροψαράδες ἄπιαστοι. Οἱ χωροφύλακες τοὺς καταδιώκουν ὅσον ἠμποροῦν.

— Ἀλλὰ βέβαια, μέχρι τῆς ἀκτῆς γιατὶ φυσικὰ δὲν μποροῦν νὰ μποῦν στὴ θάλασσα.

— Ἕνας ταβερνιάρης ἐλογάριασε ὅτι μὲ τὴν τιμὴ αὐτή, κάθε σαρδέλλα ψητή, στοιχίζει 15 δραχμές!!

— Τὰ περισσότερα ἐξοχικὰ κέντρα καὶ οἱ ταβέρνες, γεμίζουν ἀπὸ πελατεία, πρὸ παντὸς τὰ Σαββατοκύριακα.

— Παρέες νέων πίνουν καὶ διασκεδάζουν καὶ πληρώνουν χιλιάδες δραχμές.

— Ὁ ἄλλος κόσμος ποὺ περνάει ἀπ' ἔξω καὶ βλέπει ὅλη αὐτὴ τὴν ζωηρὴ πελατεία, διερωτᾶται:

— Μὰ ὅλοι αὐτοὶ εἶναι μαυραγορίτες γιὰ νὰ διαθέτουν τόσα χιλιάρικα;

— Γιατὶ σήμερα μιὰ τετραμελὴς παρέα, γιὰ νὰ καθήσῃ δυὸ ὧρες στὴ ταβέρνα, πρέπει νὰ πληρώσῃ τοὐλάχιστον 5.000 δραχμές.

— Τὰ κορίτσια καὶ οἱ νεαροὶ γεμίζουν τοὺς κεντρικοὺς δρόμους, κατὰ τὰ ἀπογευματάκια.

— Βολταροῦν μὲ μιὰ ἐξαιρετικὴ ζωηρότητα στὰ σώματα καὶ στὰ πρόσωπά των.

— Καὶ χαίρονται καὶ γελοῦν τὴ γλύκα τῆς ἐποχῆς.

— Εἶναι ἡ εὐλογημένη ἄνοιξι, ποὺ ἔχει ἀνατινάξει τὴ χαρὰ στὰ σώματα καὶ στὰ πρόσωπα τῶν νέων.

— Ὕστερα μάλιστα ἀπὸ τὸν σκληρὸ καὶ μακρὺ χειμῶνα ποὺ ἐπέρασαν.

— Εἶναι ἡ ἄνοιξι, ποὺ ξεπετάει τοὺς χυμοὺς πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ κάνει ὅλα νὰ λουλουδιάζουν καὶ νὰ σὲ προκαλοῦν.

— Κατὰ δεκάδες ξεφορτώνονται στὴν παραλία καὶ διακομίζονται σὲ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως τεράστια βαρέλια μὲ κρασί.

— Ἐν τούτοις, ἡ τιμὴ τοῦ λαοφιλοῦς αὐτοῦ προϊόντος διαρκῶς ἀνεβαίνει ὥστε ὁλονὲν νὰ γίνεται ἀπροσπέλαστο στοὺς πολλούς.

— Τὸ νεοσύστατον στρατόπεδον συγκεντρώσεως Π. Πέλα, ἄρχισε σιγὰ—σιγὰ ν' ἀποκτᾷ ζωηρὰν κίνησιν.

— Σχεδὸν κάθε μέρα μερικοὶ κι καὶ συμπολῖται ἀποστέλλονται νὰ περάσουν ἕνα βραχὺ ἢ μακρὸν διάστημα στὴ περιοχή του.

'Καὶ μία ἄλλη μεγάλη ἀκατάδεκτη

Η ΚΙΝΙΝΗ

Ἀπὸ ποῦ μᾶς ἔρχεται — Πότε ἀνεκαλύφθη — Πῶς γίνεται ἡ ἐπεξεργασία της — Ποιὸ κινίνο εἶνε τὸ καλλίτερο

Τὸ κεφάλι τῆς γιάτρισσας

Μόνον ἡ ζάχαρη ἔγινε ἀκριβοθώρητη καὶ ἀκατάδεκτη γιὰ τὰ μικρὰ βαλάντια; Ὄχι βέβαια. Ὅλα τὰ μᾶλλον ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν βίωση τοῦ λαοῦ μας ἡ καταραμένη μαύρη ἀγορά, ποὺ ἐπωφελεῖται ἀπὸ τὶς μεγάλες δυσχέρειες τῆς πολεμικῆς περιόδου, τὰ ἐχαντάκωσε, τὰ ἀπέκρυψε στὰ ἄγνωστα ἄδυτα τῆς κολάσεώς της, τὰ ἐξαφάνισε ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς καὶ τὰ ἐμφανίζει μονάχα ὅταν κατατεθῇ ὡς φόρος ὑποτελείας στὰ πόδια της ἕνας σωρὸς ἀπὸ τὰ ἄλλοτε ὑπερήφανα χιλιόδραχμα. Πόσο πωλεῖται τὸ κινίνο στὴ μαύρη ἀγορά; Ἑκατὸν εἴκοσι, ἑκατὸν πενῆντα, ἑκατὸν ὀγδόντα τὸ κουφέττο (τὸ δισκίον, ὅπως λένε οἱ φαρμακοποιοὶ) χίλιες πεντακόσιες καὶ χίλιες ὀκτακόσιες τὸ σωληνάριο, ἑκατὸν πενῆντα καὶ διακόσιες χιλιάδες τὸ κιλὸ ἡ κρυσταλλιζὲ κινίνη! Καὶ ξέρει ὁ καθένας ἂν εἶνε ἢ δὲν εἶνε καὶ πόσο εἶνε ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητη ἡ κινίνη, τὴν ἐποχὴ μάλιστα αὐτή, καὶ στὶς πόλεις καὶ στὴν ὕπαιθρο. Δυστυχῶς, δὲν εἶνε προϊὸν ἐγχώριον. Τὸ φυτό, τὸ δένδρο ποὺ τὴν παράγει, δὲν μπορεῖ νὰ ἐγκλιματισθῇ στὸν τόπο μας. Καὶ μὲ τὶς σημερινὲς δυσκολίες τῶν ὑπερποντίων συγκοινωνιῶν, ἡ καλὴ αὐτὴ μάγισσα, ἡ μόνη ἱκανὴ νὰ κατατροπώσῃ τὴν «ὠχρὰν μάστιγα», τὴν ἑλονοσία, θὰ ἦταν, καὶ χωρὶς καμμιὰ μαύρη ἀγορά, κάτι ἂν ὄχι δυσκολοεύρετο, κάτι τὸ πολὺ ἀκριβό. Ἀλλὰ ὄχι καὶ διακόσια χιλιάρικα!...

ΜΙΑ ΟΜΟΡΦΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΠΕΡΟΥ

Μιὰ ὄμορφη, μυθιστορηματικὴ ἱστορία, ἡ ἀνακάλυψίς της. Τὸ ἀρχικό της ὄνομα ἦταν Κίνα, ποὺ ἦταν καὶ τὸ συγκεκομμένο χαϊδευτικὸ ὄνομα μιᾶς βασίλισσας τοῦ Περοῦ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ὁποίας κι' ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς ἀρρώστειας τῆς ὁποίας πρωτοφάνηκε ὡς γιατρικὸ τὸ κινίνο.

Ὅπως λέγει, λοιπόν, ἡ παράδοσις, ἡ ὡραία ἐκείνη βασίλισσα κατελαμβάνετο ἀπὸ σπασμούς, ἐφλογίζετο καὶ παραληροῦσε. Τῆς μπῆκε ὁ δαίμονας καὶ τὴν τυραννεῖ, ἔλεγαν στὸ παλάτι. Στὴν πραγματικότητα εἶχε προσβληθῆ ἀπὸ πυρετὸν κακοήθους μορφῆς, μὲ τὸν ὁποῖον ἐπάλαιε ὁ νεαρὸς καὶ γερὸς ὀργανισμός της, ὡς ποὺ, στὸ τέλος ὁ ὀργανισμός της ἐξηντλήθη καὶ οἱ γιατροὶ ἄρχισαν νὰ ἀπελπίζωνται. Τότε ἔκαμε τὴν θαρραλέα ἐμφάνισί της στὸ παλάτι μιὰ γρηὰ κομπογιαννίτισσα, ποὺ ἐφημίζετο ὡς μάγισσα. Εἶδε τὴν ἄρρωστη καὶ ἐγγυήθηκε μὲ τὸ κεφάλι της νὰ τὴν κάνῃ καλά. Κρατοῦσε στὸ χέρι της ἕνα δοχεῖο μ' ἕνα κιτρινωπὸ ὑγρό, πικρό, πικρότατο, σὲ βαθμὸ ποὺ ἡ βασίλισσα Κινανονίκη, μόλις τὸ γεύθηκε, ἐξωργίσθη, ἀηδίασε, φοβήθηκε, ἐνόμισε ὅτι ἦταν δηλητήριο καὶ παρ' ὀλίγον θὰ παρέδιδε τὴν γιάτρισσα στοὺς δημίους της. Ἀλλ' ἡ γρηὰ μάγισσα ἐπέμεινε μὲ τόσο βέβαιο καὶ πειστικὸ τρόπο, ποὺ ἡ βασίλισσα ἔπιε τὴν δόσιν τοῦ γιατρικοῦ, ποὺ τῆς ἐχάρισε τὸν «πρῶτον βελτιωτικὸν ὕπνον». Ἡ κούρα ἐξηκολούθησε καὶ ἡ μεγαλειοτάτη ἀσθενής, ὕστερα ἀπὸ κάμποσες μέρες ἔγινε ἐντελῶς καλὰ καὶ μαζὺ μὲ τὰ χρώματα τῆς ὑγείας ἀνέκτησε τὸ κέφι της καὶ μιὰ διαβολεμένη ὄρεξι γιὰ φαγί.

Ἡ γιάτρισσα ἐπῆρε τὴν ἀμοιβὴν βασιλικήν, πλουσιοπάροχον, ἀλλὰ καὶ ἐξηναγκάσθη νὰ φανερώσῃ τὸ μυστικὸ τοῦ ἰατρικοῦ της. Ἦταν ἁπλούστατα νερό, μέσα στὸ ὁποῖον εἶχε βράση τὶς φλοῦδες ἑνὸς δένδρου, ἀπὸ τὰ δάση τοῦ Περοῦ. Τὸ δένδρο αὐτὸ μᾶς δίνει τὴν κινίνη.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΜΑΓΙΣΣΑΝ ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ...

Τὸ 1820 ὁ ἰατρὸς Πελεττιὲ ἔκαμε τὴν πρώτη ἐπιστημονικὴ ἀνακοίνωσι στὴν Εὐρώπη γιὰ τὶς «αὐτόχρημα θαυματουργικὲς» ἱκανότητες τῆς κινίνης στὴν ἑλονοσία. Ἡ διάδοσίς της, πράγματι, ἔσωσε καὶ σώζει ἑκατομμύρια ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Χάρου. Δυστυχῶς, ἡ μεταφύτευσις τοῦ δένδρου στὴν Εὐρώπη δὲν ἐπέτυχε, δὲν ἐπιτυγχάνει. Ἀλλὰ τὸ δένδρο αὐτό, τὸ ἀληθινὰ σωτήριον, καλλιεργεῖται τώρα συστηματικὰ ὄχι μόνον στὸ Περοῦ, ἀλλὰ καὶ σὲ πολλὲς ἄλλες ἐπαρχίες τῆς Ἀμερικῆς. Καὶ ὁ πολύτιμος χυμός του παρασκευάζεται μὲ τὰ τελειότερα ἐπιστημονικὰ μέσα εἰς εἰδικὰ ἐργοστάσια μεγάλων φαρμακευτικῶν ἑταιρειῶν. Ἡ ἐπεξεργασία τῆς κινίνης ἀπασχολεῖ σήμερα ἑκατοντάδας χιλιάδων εἰδικευμένων ἐργατῶν, ἀνὰ τὸν κόσμον.

Σημειωτέον μάλιστα, ὅτι μὲ τὴν κινίνην δὲν καταπολεμεῖται μόνον ἡ ἑλονοσία, ἀλλὰ ἐξοντώνονται καὶ ἄλλα μικρόβια πολλῶν καὶ διαφόρων ἀσθενειῶν, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ἡ σύγχρονος φαρμακολογία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπίσης πληροφορούμεθα, ὅτι τὸ δευτέρας μόνον ποιότητος κινίνο προέρχεται σήμερα ἀπὸ τὴν φλοῦδα τοῦ δένδρου της. Τὸ καλλίτερο, τὸ ἰσχυρότερο, ἀποτελεσματικώτερο καὶ ἀκριβώτερο κινίνο βγαίνει ἀπὸ τὸν χυμὸ τοῦ δένδρου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ-ΦΑΡΜΑΚΗΣ
ΩΡΗ ΑΝΑΝΙΑΔΟΥ
ἀρραβωνιάσθηκαν
Πρωτομαγιὰ τοῦ 1942

ΚΡΕΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΝΕΛΛΗ ΤΣΙΡΑΚΟΓΛΟΥ
ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των
τὴν 26)4)42

Μικραὶ ἀγγελίαι

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

αὐτές οἱ 20 Ὠδές ἔμειναν ὡς μόνο του ποιητικὸ ἔργο.

Τὸ 1826 κατεβαίνει στὴν Κέρκυρα, δάσκαλος. Εἶναι ἀπέραντες οἱ γνώσεις του. Δίδαξεν ἑλληνικά, ἰταλικά, γαλλικά, ἀγγλικά, φιλοσοφικά, γεωγραφία, ἀστρονομία. Ἀνοίγει δικό του σχολεῖο τὸ 1835—36. Γίνεται συντάκτης στὴν ἐπίσημην ἐφημερίδα τῆς Κέρκυρας, καὶ γράφει στὴν ἐφημερίδα «Πατρίς».

Διορίζεται γυμνασιάρχης κι' ἔπειτα καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας στὸ Πανεπιστήμιο. Παύει τότε τὰ ἰδιωτικὰ μαθήματα καὶ δὲν καταδέχεται νὰ πληρώνεται ἀπὸ τοὺς μαθητάς του. Εἶναι ὑπερήφανος, ἀνυπόταχτος, βαθὺς στὴ σκέψη, ἰδιόρρυθμος. Δὲν δέχεται συμβιβασμούς. Ἔδιωξεν ἀπὸ τὸ σπίτι του ἀκόμη καὶ τὸ παιδὶ τοῦ Ἄγγλου Ἁρμοστῆ! Φεύγει ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο γιατὶ οἱ φοιτηταὶ χειροκρότησαν ἕναν ἄλλο, Ἰταλὸ καθηγητή. Γράφει ὅμως πάντα στὴν ἐπίσημην ἐφημερίδα. Μένει στὴν Κέρκυρα, ὡς τὸ 1859. Ἔχουν πάθει τὰ μάτιά του. Εἶναι δυστυχισμένος. Πηγαίνει στὸ Λονδῖνο, πέρνει θέση δασκάλου σ' ἕνα σχολεῖο καὶ παντρεύεται γιὰ δεύτερη φορὰ τὴν Ἀγγλίδα διευθύντρια τοῦ σχολείου. Πεθαίνει τὸ 1867, χωρὶς νὰ ξέρουμε ποῦ θάφτηκεν αὐτὸς ὁ μεγάλος Ἕλληνας καὶ μεγαλόπνοος ποιητής.

***

Λησμονήθηκεν ὁ Κάλβος. Τὸ ἔργο του βυθίστηκε στὴ σιωπή. Ἡ ἑπτανήσιοι ποιηταί, ἡ σχολὴ τοῦ Σολωμοῦ τὸν ἀγνόησε. Κανεὶς δὲν μίλησε γι' αὐτόν, κανεὶς δὲν θέλησε ν' ἀποκαλύψῃ στὴν Ἑλλάδα ὅλη τὴν ἐμορφιὰ τῶν περίφημων Ὠδῶν του. Στὰ 1888 ὁ Παλαμᾶς σὲ μιὰ διάλεξή του στὸν ἀθηναϊκὸ «Παρνασσὸ» ὕψωσε μπροστὰ στὴν Ἑλλάδα τὸ λησμονημένο ψάλτη τοῦ θαυμαστοῦ ἀγῶνος της. Καὶ ἀπὸ τότε ἡ ζωὴ κ' ἡ ποίηση τοῦ Κάλβου ἀπησχόλησε πολλούς. Προσκυνηταὶ τοῦ λησμονημένου, ἔφεραν τὸ θαυμασμό τους στὸν ποιητή, ποὺ ἐτραγούδησε σὲ τόνους ὑψηλοὺς τὴν Ἀρετή, ποὺ ἐκάλεσε τὶς Ἑλληνίδες Μοῦσες νὰ ξανάρθουν στὴν πατρίδα τους, ποὺ ἔγραψε μόνο γιὰ τὴν Ἑλλάδα, μὲ τὸ βαθύτερο πατριωτικὸ αἴσθημα καὶ μὲ τὸν ἁγνότερον ἐνθουσιασμό.

Ὁ Μαρῖνος Σιγοῦρος ἔγραψε: «Ὁ Κάλβος εἶναι ὁ πατριωτικότατος τῶν νεοελλήνων ποιητῶν. Κανένας ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ πλάγι του, καὶ μόνος αὐτὸς ἔχει ὁλόκληρο τὸ ποιητικὸ ἔργο του ἀφιερωμένο στὴν Ἐθνικὴ Ἰδέα». Ὁ Παλαμᾶς, ὁ Μητσάκης, ὁ Γεώργ. Σωτηριάδης, ὁ Σῖμος Μενάρδος καὶ ἄλλοι ἀκόμη δικοί μας καὶ ξένοι μίλησαν μ' ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸ ἔργο του κι' ἐμελέτησαν τὴ ζωή του. Οἱ παραφωνίες, βέβαια, δὲν ἔλειψαν...

***

Μέσα στὶς εἴκοσι Ὠδές του, ὑπάρχει ἡ Ἀρετή. Εἶναι ὁ ποιητής της. Μέσα σ' αὐτὴν κλείνονται ὅλα. Ἡ ἀγάπη στὴν πατρίδα, στὴν ἐλευθερία, ἡ ἀφοσίωσις στὸ καθῆκον. Αἰσθανόμαστε μπρὸς στὶς Ὠδές του τὴν αὐστηρή, ἱερὴ προσταγὴ τοῦ Καθήκοντος. Δὲν ὑπάρχουνε γι' αὐτὸν συμβιβασμοί. Μᾶς ἀνεβάζει στὰ ὕψη τῆς Ἰδέας τῆς Θυσίας καὶ τῆς Ὑποχρεώσεως καὶ μᾶς ὑψώνει σὰν νόμον ὑπέρτατο τὴν πίστι στὴν Ἀρετή. Ἀπὸ τὸν πρόλογο τῶν Ὠδῶν του μιλεῖ γι' αὐτήν, αὐτὴν ἐπικαλεῖται. Στὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα τοῦ 21 βλέπει νὰ προβάλλῃ «μόνη, ἀμάργαρος, ὁλόγυμνος, αὐτάγγελτος» καὶ τὸ «καθαρὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀνεβαίνει» ἡ Ἀρετή. Καλεῖ τὶς Μοῦσες νὰ τρέξουν, νὰ φτάσουν στὴ γῆ ποὺ τὶς προσμένει:

Πολυτέκνοι Θεαὶ, ὦ Μνημοσύνης
Θρέμματα πτερωτά, χαραὶ του ἀνθρώπου
Καὶ τῶν μακάρων Ὀλυμπίων ἀείμνηστα
Κ' εὐτυχῆ δῶρα ἐπὶ τὰ νῶτα ἀκάμαντα
Τῶν ζεφύρων, πετάξατε ταχέως.
Ἐσᾶς προσμένει ἡ γῆ μου...

Κ' ἡ πρώτη του Ὠδή, ἀμέσως ἀφιερώνεται στὴν Ἰδέα τῆς πατρίδος, στὴν ἀγάπη της: Ὁ Φιλόπατρις. Ἀρχίζει μ' ἐκεῖνα τὰ θαυμάσια λόγια:

Ὦ φιλτάτη πατρίς,
Ὦ θαυμασία νῆσος,
Ζάκυνθε· σὺ μοῦ ἔδωκας
Τὴν πνοὴν καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος
τὰ χρυσᾶ δῶρα!

Καὶ σὺ τὸν ὕμνον δέξου·
Ἐχθαίρουσιν οἱ Ἀθάνατοι
Τὴν ψυχήν, καὶ βροντάουσι
Ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
Τῶν ἀχαρίστων.

Μέσα εἰς τὴν ᾠδὴν αὐτὴν ὑπάρχουν στίχοι αἰώνιοι:

Μοσχοβολάει τὸ κλῖμά σου,
ὦ φιλτάτη πατρίς μου
Καὶ πλουτίζει τὸ πέλαγος
ἀπὸ τὴν μυρωδίαν
τῶν χρυσῶν κίτρων.

Ἡ δεύτερη Ὠδὴ εἶναι ἀφιερωμένη στὴ Δόξα.

Δίδει αὐτὴ τὰ πτερά·
καὶ εἰς τὸν τραχύν, τὸν δύσκολον
τῆς Ἀρετῆς τὸν δρόμον
τοῦ ἀνθρώπου τὰ γόνατα
ἰδοὺ πετάουν.

Μικρὰς ψυχήν, κατάπτυστον,
κατάπτυστον καρδίαν
ἔτυχ' ὅστις ἀκούει
τῆς δόξης τὴν παράκλησιν
καὶ δειλιάζει.

Ἡ Ὠδὴ εἰς τὸν Θάνατον εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸν Θάνατον. Ὁραματίζεται ὁ ποιητὴς τὸ φάσμα τῆς μητέρας του νὰ σηκώνεται μέσ' ἀπὸ τὸν τάφον.

***

Ἀλλὰ πῶς νὰ γίνῃ μέσα στὸ στενὸ αὐτὸ χῶρο ἀνάλυση τῶν Ὠδῶν τοῦ Ἀνδρέα Κάλβου; Πῶς νὰ μπορέσουμε νὰ δώσουμε τὸ περιεχόμενο κάθε μιᾶς, μὲ δυὸ λόγια; Κάθε Ὠδή του, καὶ ἡ χειρότερη, εἶναι ἕνας κόσμος αἰσθημάτων, ὑψηλῶν Ἰδεῶν καὶ πίστεως, μιὰ πηγὴ ὀμορφιᾶς. Μᾶς ὁδηγεῖ ἡ ποίησή του μὲ τὰ πανίσχυρα φτερά της καὶ μὲ «αἰσθητήν τινα πνοὴν πινδαρικῆς μεγαληγορίας,—ὅπως ἔγραψεν ὁ Μητσάκης—ἥτις φαίνεται νὰ εἵλκυσεν ἰδιαιτέρως καὶ νὰ ἐπενήργησεν ἀρχῆθεν ἐπὶ τῆς πλουσίας, ζωηρᾶς καὶ εὐρείας φαντασίας τοῦ Ζακυνθίου ἀοιδοῦ», στοὺς φωτεινοὺς ἠθικοὺς κόσμους ἑνὸς ἀξιοθαύμαστου ἀγῶνος, στοὺς κόσμους ποὺ τοὺς λαμπρύνει ἡ Ἀρετή, ὡς δύναμη ἀληθινὴ καὶ ἀκατάλυτη, γιὰ νὰ ὑπαγορεύσῃ αὐτὴ τὸ Καθῆκον καὶ τὴν Ὑποχρέωση, τὴν ἀγάπη στὰ εὐγενέστερα Ἰδανικά. Μέσα στὴ θαυμαστὴ Ὠδή, στὸν «Ὠκεανό», ὁ Κάλβος ὑψώνεται σ' ἀπρόσιτες κορυφὲς ἀληθινῆς ποιήσεως.

***

Δὲν προχωρῶ. Δυστυχῶς ὁ χῶρος δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Ὁ Ἀνδρέας Κάλβος θὰ ζήσῃ στὶς ψυχὲς τῶν ἑλληνικῶν γενεῶν. Κι' ὅσο ἡ πνευματική μας ζωὴ ἀνεβαίνει, τόσο θὰ γίνεται νοητότερη ἡ μεγαλόστομη, ἡ πινδαρίζουσα ποίησή του. Κοντὰ στὸν ἀνυπέρβλητο Διονύσιο Σολωμό, θὰ γίνῃ κι' αὐτὸς—ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνῃ—ἕνας ἀπὸ τοὺς πνευματικούς μας ὁδηγούς. Γιατὶ εἶναι ὁ μεγαλόπνοος ποιητὴς τῆς Ἀρετῆς, ὁ ἀληθινὸς Ἕλληνας, ποὺ ἀγάπησε τὴν πατρίδα του μὲ ὅλη τὴ βαθύτητα τοῦ πνεύματός του καὶ ὅλη τὴν ἁγνότητα τοῦ αἰσθήματός του. Στὸν Κάλβο ἡ ἑλληνικὴ νεότης θὰ βρῇ τόνους πρωτάκουστους, ὑψηλούς, ποὺ θὰ τὴν ὁδηγήσουνε μαζύ του σὲ οὐρανοὺς Ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων, καὶ ἀξιῶν αἰωνίων ὅπως ἡ Ἀρετή, ποὺ σ' αὐτὴν κλείνονται συμπλυκνωμένα τὰ εὐγενέστερα Ἰδανικά, αὐτὰ ποὺ δίνουν στὸν ἀνθρώπινο προορισμὸ τὴν ἀληθινή του δύναμη. Ἀκοῦστε τὸν ποιητή:

Ὡς ἀπὸ ἕνα βουνὸν
ὁ ἀετὸς εἰς τὸ ἄλλο
πετάει, καὶ γὼ τὰ δύσκολα
κρημνὰ τῆς Ἀρετῆς
οὕτως ἐπιβαίνω.

Μιὰ ὁλόκληρη ἠθικὴ διδασκαλία σὲ τόνο πινδαρικό.

ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κάτωθι αὐτοκινήτων ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐπιθεωρήσεως Σιδήρων Μακεδονίας—Θράκης, Μέγαρον Κόφφα ἀριθ. Γραφ. 20, ἵνα λάβωσιν γνῶσιν ὑποθέσεων ἀφορωσῶν τ' αὐτοκίνητά των, ἄλλως θὰ ἀπαγορευθῇ ἡ κυκλοφορία τῶν αὐτοκινήτων των καὶ θὰ ὑπέχωσιν τὰς νομίμους συνεπείας.

Γεώργιος Χόμελ ἀριθ. κυκλοφορίας 33211, Ἀρετούλα Δέδε 29634, Ἠλίας Ἠλία 17314, Δημήτρ. Δέλκος 17573, Χρ. Βόγιας 26806, Κων)τῖνος Μπούρας 20495, Ἀναστ. Παπαδόπουλος 23353, Δημ. Ψαρρᾶς 29526, Καρνικ Ἀγαχανιαν 22475, Δημ. Μπόζης 36271, Χαρ. Λαβίδας 27181, Κ. Βαρειάδης 10318, Π. Λαμπρινόπουλος 21215, Εὐστ. Ραβδόγλου, 17844 Σπυρ. Κουμάτος 26952, Ι. Παπαδόπουλος 29982, Σίμος Στεφριάδης 15628, Ἰω. Μπόγιας 19363, Κῦρος Γραμματικόπουλος 29417, Σαρακάκης, Καλόμοιρος καὶ Σία 30605, Ἠλ. Κατένιο 15680, Ἀθ. Κουμάτος 12276, Πετικάκης καὶ Λακορτε 21114, Κ. Ἀρβανιτόπουλος 36741, Ξεν. Γρηγορίου 22362, Πέτρος Ἀδάμ 9369, Χρ. Τερζίδης 20447, Ἰωάνν. Παπαδόπουλος 12781, Γεωργ. Μουμπλῆς 23147, Βαλάσης Μόρφης 26625, Γεωργ. Πολογιώργης 22844, Βασ. Ἀλεξίου 9807, Σιμ. Μιχαμτζίδης 36884, Καλούδης Σκαρλάτος 21090, Ὅμηρος Πελτέκης 30473, Χρ. Πετρᾶς 17559, Α. Παπαδόπουλος 89002, Εὐστ. Παπαδόπουλος 24615, Δημ. Μααρμπατούρας 205 Χ (23837), Ἀρ. Παπαδόπουλος 17938.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΣΕΒΕΣΘΕ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΗΝ ΚΑΙ ΤΙΜΑΤΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ Βορείου Ἀκρωτηρίου μέχρι τῶν Πυρηναίων, ἐπάνω ἀπὸ τὴν Κρήτην καὶ εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικήν. Ὅλος αὐτὸς ὁ χῶρος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἤθελαν κάποτε νὰ ἐξορμήσουν ἐναντίον τῆς Γερμανίας ἐχθροὶ γεμάτοι μῖσος ἐναντίον της, ἔχει κερδηθῆ σήμερα διὰ τὴν νέαν τάξιν, τῆς ὁποίας πρόμαχος εἶναι ἡ Γερμανία.

Ἂν πρὸ τοῦ πολέμου ἡ ἐργασία ἀπετέλει τὴν μορφὴν τῆς ζωῆς μας, σήμερα, μὲ τὸν πόλεμον ἐπίσης μᾶς ἔχει γίνει ὅπλον διὰ τὴν νίκην. Ὁ καθείς, κάθε γυναῖκα, κάθε κορίτσι, κάθε ἄνδρας ποὺ σφυρηλατοῦν ὅπλα διὰ τὸ μέτωπον, ποὺ κατασκευάζουν πυρομαχικά, εἶναι συναγωνισταὶ διὰ τὴν Γερμανίαν. Τὸ ἴδιον ἰσχύει διὰ τὸν δημιουργοῦντα λαὸν τῆς ὑπαίθρου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἐνωρὶς τὸ πρωῒ ἕως ἀργὰ τὸ βράδυ καλλιεργεῖ τὸ χωράφι καὶ φυλάγει τὴν σποράν. Καὶ ἡ γερμανὶς οἰκοκυρὰ εἰσφέρει ἐπίσης ἐργασίαν διὰ τὴν νίκην. Σήμερα, ὅπου πρέπει νὰ μὴν χάνεται τίποτα καὶ τὸ πᾶν νὰ χρησιμοποιεῖται κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον, ἡ ἐργασία εἰς τὴν κουζίναν καὶ εἰς τὸ σπίτι ἔχει γίνει ἀπεριγράπτως δυσκολωτέρα. Χρειάζεται σκέψιν καὶ ὑπολογισμὸν τὸ πῶς θὰ κανονίζωνται αἱ νέαι μερίδες, ὥστε νὰ γίνουν οἱ περιορισμοὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον αἰσθητοί. Πρὸ πάντων ὅμως αἱ γερμανίδες οἰκοκυραὶ πρέπει νὰ μετέχουν ἐσωτερικῶς εἰς τὸν ἀγῶνα, πρέπει νὰ ἐνθυμοῦνται πάντοτε ὅτι ὁ ἀγών, τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ὁποίου κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποφύγῃ, ὅπως εἰς τὸ μέτωπον ἔτσι καὶ εἰς τὴν πατρίδα, εἶναι παροδικός. Αἱ στερήσεις τὰς ὁποίας ὑφιστάμεθα ἀκόμη σήμερα, θὰ λησμονηθοῦν κάποτε. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ μείνῃ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ, ἡ ἔκβασις διὰ τὴν ὁποίαν παλαίομεν καὶ διὰ τὴν ὁποίαν δὲν πολεμοῦν μόνον οἱ στρατιῶται μας, ἀλλὰ ὁλόκληροι λαοὶ μετροῦν τὰς δυνάμεις των.

Εἰς ἕνα λαόν, ὁ ὁποῖος ἔχει κάμει ἤδη ἕνα παγκόσμιον πόλεμον καὶ ὁ ὁποῖος κατόπιν ἔχει γνωρίσει εἰς μίαν ἐποχὴν φοβερᾶς δυστυχίας τὴν ὑπεροψίαν πλουτοκρατῶν ἐκμεταλλευτῶν, δὲν χρειάζεται νὰ λεχθῇ περὶ τίνος πρόκειται εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόν, τὸ τί διακυβεύεται εἰς τὴν σημερινὴν πάλην. Καὶ διὰ τοῦτο ἂς εἴμεθα ὅλοι συνησπισμένοι καὶ νὰ χαράξωμεν οὕτω τὸν δρόμον πρὸς ἕνα μέλλον τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὰς δημιουργικὰς διαμορφώσεις καὶ μαζὶ μὲ αὐτὰς εἰς τὴν νέαν Γερμανίαν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν παρετηρήθη ὅτι ὑπὸ ἀσυνειδήτων τινῶν ὑποκειμένων διενεργεῖται ὑπερβολικὴ ἀνύψωσις τῶν τιμῶν τῶν φαρμακευτικῶν εἰδῶν. Αἱ ἁρμόδιαι Γερμανικαὶ Ἀρχαὶ ἦσαν ἠναγκασμέναι νὰ προβοῦν εἰς αὐστηρὰ μέτρα κατ' αὐτῆς τῆς καταστάσεως. Οὕτω τρεῖς φαρμακοποιοὶ οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν ὑπερτιμήσεών των ἔβλαπτον ἐξαιρετικῶς τὴν ὑγιεινὴν τοῦ λαοῦ ἐτιμωρήθησαν αὐστηρῶς.

Ἐπιθυμία τῶν γερμανικῶν ἀρχῶν εἶναι νὰ λαμβάνῃ ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τὰ φαρμακευτικὰ εἴδη εἰς κανονικὰς τιμάς. Ἡ ἁρμοδία Γερμανικὴ Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία προέβη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς συγκεντρώσεως καὶ διαθέσεως φαρμάκων. Καθῆκον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι νὰ ἐξασφαλίσῃ πρὸς γενικὸν ὄφελος τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ, δι' ὁλοκληρωτικῆς ἐπιτηρήσεως, τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν πώλησιν τῶν φαρμακευτικῶν εἰδῶν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Γ. Δ. Μ. (περιοχὴ τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Θεσσαλονίκης—Αἰγαίου) καὶ τοῦ Νομοῦ Ἕβρου).

Ἅπαντα τὰ ἐκ Γερμανίας εἰσαγόμενα φαρμακευτικὰ εἴδη θὰ παραδίδονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, ἡ ὁποία θὰ προβῇ εἰς τὴν δικαίαν κατανομὴν αὐτῶν εἰς τὰ Νοσοκομεῖα, τὰ Φιλανθρωπικὰ Ἱδρύματα, τοὺς μεγαλεμπόρους καὶ τοὺς φαρμακοποιούς. Τὰ γερμανικὰ ἐργοστάσια χορηγοῦν τὰ φαρμακευτικὰ αὐτὰ εἴδη εἰς χαμηλὰς τιμάς.

Τὸ νόμιμον κέρδος ἐπὶ τῆς πωλήσεως αὐτῶν θὰ ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ δύναται νὰ λαμβάνῃ ὁ πληθυσμὸς τὰ ἀναγκαῖα φαρμακευτικὰ εἴδη εἰς κανονικὰς τιμάς, αἱ ὁποῖαι μεθ' ἑνὸς μικροῦ κέρδους (προσθέτου ποσοῦ) θὰ ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς προπολεμικὰς τοιαύτας. Ἐκτὸς τούτου ἡ ἐπιτροπὴ θὰ εἶνε πάντοτε εἰς θέσιν δι' ἑνὸς εἰδικοῦ συστήματος παρακολουθήσεως καὶ διαθέσεως φαρμάκων νὰ προμηθεύῃ τὰς περιοχὰς ἐκείνας, αἵτινες ἀπειλοῦνται ὑπὸ ἐπιδημιῶν ἀμέσως μὲ τὰ ἀναγκαῖα φαρμακευτικὰ εἴδη. Οὕτω πρὸς ὄφελος γενικῶς τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ θὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ καταπολέμησις τῶν ἐπιδημιῶν ἐν τῇ γεννέσει των.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἐξασφαλίζεται ἡ προμήθεια τοῦ πληθυσμοῦ μὲ τὰ ἀναγκαῖα φαρμακευτικὰ εἴδη εἰς εὐθηνὰς τιμάς, καθῆκον καὶ μάλιστα ἐθνικὸν τοιοῦτον, παντὸς πολίτου εἶναι, νὰ μὴ πληρώνῃ, ἔστω καὶ ἐν ἀνάγκῃ τὰ φαρμακευτικὰ εἴδη εἰς ὑπερβολικὰς τιμάς.

Διὰ τῆς συστηματικῆς καὶ ἀγρύπνου παρακολουθήσεως τῆς διαθέσεως τῶν φαρμάκων καὶ τοῦ αὐστηροῦ ἐλέγχου τῶν τιμῶν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐκλείψῃ ἡ σήμερον ἐμφανιζομένη μαύρη ἀγορὰ τῶν φαρμακευτικῶν εἰδῶν καὶ θὰ τιμωρεῖται πᾶς ὅστις ἤθελεν ἀγοράσῃ φαρμακευτικὰ εἴδη εἰς ὑπερβολικὰς τιμάς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΛΟΓΙΣΤΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ (ΣΥΝ. Π. Ε.)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συν)σμοῦ ἡμῶν εἰς τακτικὴν γεν. συνέλευσιν γενησομένην τὴν 3ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου Ἀδριανουπολιτῶν (Μέγαρον Μποττὸν—Γωνία Βασ. Κωνσταντίνου καὶ Μητροπόλεως) μὲ τὴν ἑξῆς ἡμερησίαν διάταξιν:

1) Λογοδοσία καὶ ἀνακοινώσεις προσωρινῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς.
2) Συμμετοχὴ Συν)σμοῦ ἡμῶν εἰς τὴν Ἕνωσιν Προμηθευτικῶν καὶ Καταναλωτικῶν Συν)σμῶν Ὑπαλληλικῶν Ὀργανώσεων.
3) Ἐκλογὴ ἑνὸς τακτικοῦ καὶ ἑνὸς ἀναπληρωματικοῦ ἀντιπροσώπου εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑνώσεως Προμηθ. καὶ Καταναλ. Σ)σμῶν.
4) Ἀρχαιρεσίαι:
α) Ἐκλογὴ πενταμελοῦς διοικητικοῦ συμβουλίου.
β) Ἐκλογὴ τριμελοῦς ἐποπτικοῦ συμβουλίου.
γ) Ἐκλογὴ τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Παρακαλοῦνται τὰ μέλη ὅπως μὴ λείψουν ἀπὸ τὴν συνέλευσιν ταύτην λόγῳ τῆς σπουδαιότητος αὐτῆς.

Ἡ Προσωρινῶς Διοικοῦσα Ἐπιτροπή

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ἡ προκήρυξις τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου πρὸς τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴν τάξιν ὅπως προσφέρῃ τὸ ἥμισυ ἡμερομίσθιον τῆς 1ης Μαΐου διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν πρώτων κεφαλαίων πρὸς ἵδρυσιν παιδικοῦ συσσιτίου τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου διὰ χίλια παιδιὰ τῶν ἐργατοϋπαλλήλων ἔσχεν ἀπήχησιν καὶ ἔξω τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Οὕτω ἡ Μακεδονικὴ Καπνοβιομηχανία Ἀν. Χατζηγεωργίου προσέφερε διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν δρ. 100.000, Χ. Σεβασλίδης καὶ Σια, πρατήριον τροφίμων ὁδὸς Ἁγίου Δημητρίου ἀρ. 143 δρ. 7000, ἀδελφοὶ Μόνα, παντοπῶλαι στοὰ Χορτιάτη δρ. 5000 καὶ ὁ ξενοδόχος Ἀλ. Μέγας δρ. 5000.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου ηὐχαρίστησεν ἐγγράφως τοὺς ἀνωτέρω.

Ὁ κ. Σεβασλίδης συνώδευσε τὴν προσφοράν του μὲ τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐργ. Κέντρου κ. Θεοδώρου.

Κύριε Πρόεδρε,

Στὸν τιτάνειο ἀγῶνα ποὺ ἀναλάβατε γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ Ἑλληνοπαιδος, ἐπιτρέψατέ μου νὰ θέσῳ στὴ διάθεσή σας τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 7.000 ἑπτὰ χιλιάδων ὡς πρώτην εἰσφοράν.

Ἡ προσφορά μου αὐτὴ πενιχρὰ καὶ ἀνεπαίσθητος βγαίνει ἀπὸ τὸ ὑστέρημα ἑνὸς πτωχοῦ βιοπαλαιστοῦ, ποὺ μ' ὅλη του τὴ φτώχεια δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ἀπαντήσῃ μὲ ἐνθουσιασμὸ στὴν προκήρυξη ποὺ ἀπευθύνατε στοὺς ἐργάτες.

Σᾶς συγχαίρω πάντως γιατὶ στὸν ἀγῶνα ποὺ διεξάγετε γιὰ τὰ γενικώτερα ζητήματα τῶν ἐργατῶν, δὲν ξεχνᾶτε τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ βαρύνουν κάποιους ἄλλους ἀπὸ σᾶς καὶ εὔχομαι τὸ ἔργο ποὺ ἐγκαινιάσατε νὰ ὁλοκληρωθῇ, εἰς τρόπον ὥστε ἡ μεγάλη μας φυλὴ νὰ μὴν μειωθῇ ἔστω καὶ ἀπὸ λίγους ἀκόμη Ἕλληνες.

Μὲ ἐκτίμησιν
Χ. ΣΕΒΑΣΛΙΔΗΣ

ΠΟΘΕΝ ΘΑ ΔΙΕΡΧΩΝΤΑΙ ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΤΑ ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Ὑπὸ τῆς Γεν. Διευθύνσεως Ἐπισιτισμοῦ ἐξεδόθη ἡ ἑξῆς ἀπόφασις:

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐξασφαλίσεως τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν δι' αὐτοκινήτων μεταφερομένων πάσης φύσεως προϊόντων, ἀποφασίζομεν:

Καθορίζομεν ὅπως ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς πόλεως Θεσ)νίκης καὶ τἀνάπαλιν κινούμενα πάσης κατηγορίας αὐτοκίνητα, ἀκολουθῶσιν ὑποχρεωτικῶς τὰς τρεῖς κεντρικὰς ὁδικὰς ἀρτηρίας, Ντεπὼ—Γεωργικὴ σχολή, Λαγκαδᾶ καὶ Μοναστηρίου, ἀπαγορευμένης ἀπολύτως πάσης εἰσόδου ἢ ἐξόδου τούτων διὰ τῶν λοιπῶν παραλλήλων δρομολογίων.

Κατ' ἐξαίρεσιν, θ' ἀκολουθῶσι τὰ συνήθη δρομολόγιά των μόνον τὰ ἐκτελοῦντα τὴν συγκοινωνίαν Ἀσβεστοχωρίου—Χορτιάτη, Πολαίας—Πανοράματος (Ἀρσακλῆ)—Χορτιάτη, αὐτοκίνητα.

Πάντα τ' αὐτοκίνητα πάσης κατηγορίας, δέον νὰ σταθμεύωσιν ἄνευ ἰδίας πρὸς τοῦτο προσκλήσεως, εἰς τὸ ὕψος τῶν ἐπὶ τῶν ὁδῶν τούτων ὑπαρχόντων σταθμῶν Φ.Ε.Π. διὰ τὸν νόμιμον ἔλεγχον κ.λ.π.

Πᾶσα παράβασις θὰ τιμωρεῖται δι' ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας, ἢ καὶ δι' ἑτέρων διοικητικῶν αὐστηρῶν ποινῶν.

Ἡ Διεύθυνσις Ἐπισιτισμοῦ
Ν. ΧΕΡΤΟΥΡΑΣ

Συγκοινωνίαι

Αὔριον Δευτέραν καὶ ὥραν 12 μεσημβρινὴν ἀναχωρεῖ διὰ Βέρροιαν—Κοζάνην φορτηγὸν αὐτοκίνητον. Πληροφορίαι ξενοδοχεῖον 40 Ἐκκλησίαι.

ΦΟΡΤΗΓΟΝ αὐτοκίνητον ἀναχωρεῖ τὴν Δευτέραν 4 τρ. καὶ ὥραν 11 π. μ. διὰ Ἔδεσσα, Ἄρνισσα, Ἀμύνταιον, Βέβη, Ἄργος Ὀρεστικόν, Χρούπιστα, Καστοριά. Δεχόμεθα ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας. Πληροφορίαι πρακτορεῖον αὐτοκινήτων Ἀντιγωνίδου 14 στάσις Κολόμβου, τηλ. 52-33.

ΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 2 Μαΐου, (τηλεφωνικῶς).—Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» Νόμος διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιεῖται τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 2650 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεων εἰς ἀναπήρους καὶ θύματα πολέμου», ρυθμίζονται δὲ ὡς ἀκολούθως ἐφεξῆς αἱ συντάξεις:

Χήρα σύζυγος, ὀρφανὴ ἢ ἄγαμος θυγάτηρ ἢ ἀνήλικον καὶ ἄγαμον ἄρρεν τέκνον στρατιώτου δραχ. 2,500, δεκανέως 2,800, λοχίου 3,100 καὶ ἐπιλοχίου 3,800, προστιθεμένων δραχ. 200 δι' ἕκαστον τέκνον.

Πατήρ, χήρα μήτηρ, ἄγαμοι ἀδελφαὶ καὶ ἀνήλικοι ἄγαμοι ἀδελφοὶ στρατιώτου δρ: 2,000, δεκανέως 2,350, λοχίου 2.500 καὶ ἐπιλοχίου 2,800.

Ὁπλῖται καθιστάμενοι διαρκῶς ἀνίκανοι δικαιοῦνται τῆς κάτωθι συντάξεως, ἄνευ ἄλλου δικαιώματος ἢ προσαυξήσεως:

Στρατιώτης δρ. 50 μηνιαίως κατὰ ἑκατοστὸν ἀναπηρίας, δεκανεὺς 55, λοχίας 60 καὶ ἐπιλοχίας 65.

Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀνωτέρω ἀναπήρων δικαιοῦνται μετὰ θάνατον τοῦ ἡμίσεος τῶν συντάξεων. Αἱ οἰκογένειαι φονευθέντων ἐγγάμων ἀξιωματικῶν δικαιοῦνται συντάξεως ὡς ἀκολούθως:

Ἀνθυπασπιστῶν 4.700, Ἀνθυπολοχαγῶν 5.200, Ὑπολοχαγῶν 5.700, Λοχαγῶν 6.300, Ταγματαρχῶν 6.600, Ἀντισυνταγματαρχῶν 7.100, Συνταγματαρχῶν 7.900, Ὑποστρατήγων 8.800, Ἀντιστρατήγων, 9.700 προστιθεμένης προσαυξήσεως 300—700 δρ. δι' ἕκαστον τέκνον.

Συντάξεως δικαιοῦνται ἐπίσης αἱ πατρικαὶ οἰκογένειαι φονευθέντων ἀγάμων ἀξιωματικῶν. Αἱ διατάξεις τοῦ δημοσιευομένου νέου νομοθετικοῦ διατάγματος ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς ἀναπήρους τῶν πολέμων ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν καθὼς καὶ διὰ τὰ θύματα τῶν κινημάτων 1923 καὶ 1935. Ἡ προβλεπομένη αὔξησις τῶν συντάξεων θὰ ἀρχίσῃ καταβαλλομένη ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι θὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 50 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθησαν αἱ κάτωθι προαγωγαὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Εἰς Συνταγματάρχας οἱ ἀντ)ρχαι 1) κατ' ἐκλογήν: Β. Παγώνης, Θ. Ραπτόδημος, Π. Κατριθάνος, Χ. Παπαδημητρίου, Α. Φούντος, Α. Πασαργύρης, Γ. Πολυκράτης, β) κατ' ἀρχαιότητα Γ. Παπανικολάου, Σ. Φαϊλάδης, Μ. Τσίπος, Γ. Πονῖτσος, Π. Ποδότας, Τ. Δημουλᾶς, Σ. Περράκης.

Εἰς Ἀντισυνταγματάρχας οἱ Ταγματάρχαι α) κατ' ἐκλογήν: Α. Ξανθόπουλος, Α. Γρεβενίτης, Κ. Κινινῆς, β) κατ' ἀρχαιότητα, Κ. Μαυρικάκης, Μ. Μπιτσάκης.

Εἰς Ταγματάρχας οἱ Μοίραρχοι α) κατ' ἐκλογὴν Α. Γεωργιάδης, Κ. Βορρές, Γ. Σωτόπουλος, Α. Χατζῆς, Γ. Φραγκιδάκης, β) κατ' ἀρχαιότητα Π. Παπαηλιοῦ, Σ. Μανούκας, Γ. Βαρδουλάκης, Μ. Κυδωνιός, Ι. Σταυράκης.

Εἰς Μοιράρχους οἱ ὑπομοίραρχοι α) κατ' ἀρχαιότητα, Α. Κουτσοχέρας, Ι. Καλαφατάκης, Β. Λάγιος, Α. Γκότσης, Ν. Ἀλεξίου, Ι. Καστανάκης, Α. Νικολάου, Γ. Τάγαρης, Π. Καράγεωργας, Ν. Πασχάλης, Α. Ποτόκας, Α. Παπαθανασίου, Γ. Ρηγάκης, Γ. Τσαδῆς, Η. Παπανδρεόπουλος, Γ. Μπραούσαλης, Κ. Παπαστάθης, Δ. Ἀντωνάκος, Θ. Θεοδωροκόπουλος, Σ. Καραθέσης, Σ. Ρωμανός.

Εἰς ὑπομοιράρχους οἱ ἀνθ)ρχοι κατ' ἀρχαιότητα, Α. Τυράσκας, Α. Πέττας, Κ. Τασκάρας, Ε. Εὐθυμίου, Ζ. Ἀντωνάτος, Κ. Κρέτσας, Β. Τραϊφόρος, Μ. Διαμαντόπουλος, Π. Δημητριάδης, Α. Σιδέρης, Ι. Ρήγας, Κ. Κυμπούρης, Π. Λαλιώτης, Α. Παπαδόπουλος, Θ. Βενετσανόπουλος, Θ. Μπαρλογιάννης, Α. Ἀγγελόπουλος, Ν. Παναγιωτακόπουλος, Ε. Βενιεράκης, Π. Παπαφωτίου, Η. Παπαδόπουλος, Ι. Συρομῆτος, Β. Κουρετζῆς, Θ. Παπακωνσταντίνου, Σ. Σταματίου, Π. Μασουρίδης, Μ. Σαμπατακάκης, Θ. Ρωμαῖος, Π. Παπανικολάου, Ι. Ζώγρας, Δ. Κακογιαννάκος, Γ. Μαυρογιάννης, Χ. Λιώσης, Π. Γιάννορης, Κ. Κουτούπης, Ι. Μητσόπουλος, Γ. Λουκᾶς, Γ. Νίκας, Ι. Παπακοσμόπουλος, Χ. Σταγιάννης, Γ. Ὀρφανόπουλος, Ι. Κωτούλας.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Ἐπισιτιστικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἀναγκῶν Γ.Δ.Μ. προήχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως προβῇ εἰς τὴν διανομὴν ὡρισμένων τροφίμων εἰς τοὺς ἐν τῇ πόλει μας ἐγκατεστημένους πρόσφυγας ἐξ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, καθ' ὃ μέτρον θὰ διανεμηθῶσιν ταῦτα καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου ἀπογραφέντας ἐργατοϋπαλλήλους.

Ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως Ἐπισιτισμοῦ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ κάτοχοι ποδηλάτων, οἱ μὴ ὑποβαλόντες μέχρι σήμερον ἡμῖν δικαιολογητικὰ ἀνανεώσεως τῶν ἀδειῶν κυκλοφορίας τῶν ποδηλάτων των, ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς Τμῆμα καὶ ἐφοδιασθῶσιν δι' ἀδείας κυκλοφορίας τούτων τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους ἄλλως μετὰ παρέλευσιν 10ημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης θὰ διώκωνται ποινικῶς καὶ θὰ κατάσχωνται καὶ τὰ ποδήλατά των.

Ἐκ τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΙΧΘΥΩΝ

Ἀνακοινοῦται εἰς τὸ κοινὸν ὅτι μέχρι τῆς 6ης Μαΐου θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ διανομὴ ἰχθύων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατατεθέντων κουπονίων ἀριθ. 38 καὶ χορηγηθέντων ἀντικουπονίων.

Οἱ κάτοχοι ἀντικουπονίων μέχρι τῆς προσεχοῦς Τετάρτης ὀφείλωσι νὰ προσέλθωσι πρὸς παραλαβὴν τῆς ἀναλογούσης αὐτοῖς ποσότητος ἰχθύων διότι ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἄνω χρονολογίας θὰ ἄρξηται ἡ διανομὴ ἰχθύων εἰς τὰς ἐργατοϋπαλληλικὰς ὀργανώσεις.

Διανομαὶ ἰχθύων θὰ διενεργηθῶσι: Κυριακὴ Ἀγορὰ Κάτω Τούμπας καὶ Βαρδαρίου, Δευτέρα Μοδιάνο καὶ Βαρδαρίου, Τρίτη Μοδιάνο καὶ Σαλαμῖνος, Τετάρτη Κάτω Τούμπας, Μοδιάνο καὶ Βαρδαρίου.

(Ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως Ἐπισιτισμοῦ)

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΕΖΟΥΣ

1) Ὅταν πρόκειται νὰ κατεβῆτε ἀπὸ τὸ τράμ ἢ αὐτοκίνητον ἐν στάσει— διότι ἐν κινήσει ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς— νὰ παρατηρεῖτε προηγουμένως δεξιὰ καὶ ἀριστερά, μήπως ἔρχεται αὐτοκίνητον καὶ σᾶς παρασύρει.

2) Ὅταν βαδίζετε μετὰ γερόντων, ἀναπήρων, ἐγκύων γυναικῶν καὶ παιδιῶν, νὰ γίνεσθε ὁδηγοὶ τούτων καὶ ἂν ἀκόμη σᾶς εἶναι ἄγνωστοι, διότι λόγῳ τῆς ἀδυναμίας των καθίστανται εὐκόλως θύματα τῶν ὀχημάτων.

3) Συμβουλεύετε πάντοτε τὰ παιδιά σας νὰ μὴν ἀναρριχῶνται εἰς τὰς κλίμακας καὶ τοὺς ὀπισθίους προφυλακτῆρας τῶν τράμ, νὰ μὴ ποδηλατοδρομοῦν ἐπὶ τῶν κεντρικῶν δρόμων καὶ νὰ μὴ τρέχουν καὶ παίζουν ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει κυκλοφορία ὀχημάτων.

4) Νὰ ἀκοῦτε τοὺς ρυθμιστὰς τῆς κινήσεως χωρὶς καὶ νὰ μὴ τοὺς ἀπασχολεῖτε δι' ἐρωτήσεων ἢ παραπόνων ἢ παρατηρήσεων, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἐνισχύετε εἰς τὸ ἔργον των.

5) Ἡ ἀκριβὴς τήρησις τῶν ὁδηγιῶν τούτων δὲν σᾶς ἀπαλλάσσει μόνον τῶν ποινῶν τοῦ Νόμου, ἀλλὰ σᾶς ἐξασφαλίζει κυρίως τὴν ζωήν σας καὶ τὴν σωματικήν σας ἀκεραιότητα.

Ἐκ τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ (ΣΥΝ. Π. Ε.)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ ὡς ἄνω Συν)σμὸς δέχεται προσφορὰς διὰ τὴν προμήθειαν εἰδῶν διατροφῆς καὶ καυσίμου ὕλης. Πληροφορίαι 4-6 μ. μ. καθ' ἑκάστην, Ἀγ. Μηνᾶ 6 Μέγαρον Κουτρούμπη.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΟΛΥΑΡΙΘΜΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΠΙΤΥΧΩΝ ΕΠΙΘΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου τοῦ Φύρερ τῇ 2 Μαΐου 1942

Εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον, κατόπιν ἐπιτυχῶν ἡμετέρων τοπικῶν ἐπιθέσεων, συνελήφθησαν πολυάριθμοι αἰχμάλωτοι καὶ ἐκυριεύθησαν 31 πυροβόλα. Πολλαὶ ἐχθρικαὶ ἐπιθέσεις ἀπέτυχον.

ΤΟ ΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

ΝΕΟΣ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΑΛΤΑΣ

Εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν ζωηρὰ ἀναγνωριστικὴ δρᾶσις ἀμφοτέρωθεν.

Τὰ ἀεροδρόμια τῆς νήσου Μάλτας ἐβομβαρδίσθησαν ἀποτελεσματικῶς. Μαχητικὰ ἀεροπλάνα μας προσέβαλον κατὰ τὴν προχθεσινὴν νύκτα λιμενικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ ἐγκαταστάσεις ἀνεφοδιασμοῦ τοῦ Πὸρτ-Σάϊτ, μὲ μεγάλα ἀποτελέσματα εἰς ἐκρήξεις καὶ πυρκαϊάς. Ἓν μέγα ἐμπορικὸν σκάφος ἐπυρπολήθη.

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
ΚΑΤΑΡΡΙΨΙΣ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

Ἐλαφρὰ γερμανικὰ ἀεροπλάνα μάχης κατέστρεψαν, κατὰ μίαν ἐπιδρομὴν διαρκούσης τῆς ἡμέρας διὰ βομβῶν καὶ ὅπλων καταστρώματος 9 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα εἰς ἓν ἀεροδρόμιον τῆς Νοτίου Ἀγγλίας καὶ ἐπυρπόλησαν εἰς τὰς νοτίους ἀγγλικὰς ἀκτὰς ἓν πλοῖον συνοδείας.

Κατὰ τὰς ἀερομαχίας τὰς συναφθείσας ὑπεράνω τῶν ἀκτῶν τῶν κατειλημμένων δυτικῶν περιοχῶν, γερμανικὰ καταδιωκτικὰ κατέρριψαν κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν 13 «Σπιτφάϊρ».

ΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΩΝ

Ἡ ναυτιλία ἀνεφοδιασμοῦ τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ὑπέστη κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον συνολικῶς ἀπωλείας ἄνω τῶν 585.000 τόννων.

Τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν ἐβύθισε 81 ἐμπορικὰ πλοῖα, συνολικῆς χωρητικότητος 55.500 τόννων ἐξ ὧν 76 πλοῖα ὑπὸ ὑποβρυχίων καὶ ἡ ἀεροπορία 6 ἐχθρικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα 19.305 τόννων καθὼς καὶ ἓν ἄλλο ἀγνώστου χωρητικότητος. Ἐπίσης γερμανικὰ ὑποβρύχια ἐβύθισαν ἐκ τῆς βρεττανικῆς συγκοινωνίας ἀνεφοδιασμοῦ εἰς τὴν Μεσόγειον 13 φορτηγὰ ἱστιοφόρα καὶ πρὸ ἑνὸς λιμένος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν μίαν συνοδείαν ρυμουλκουμένων ἀποτελουμένην ἀπὸ 4 σκάφη.

Πλὴν τούτων ἡ ἀεροπορία ἐπροξένησε δι' εὐστόχων βομβῶν βαρείας ζημίας εἰν ἕτερα 14 ἐμπορικὰ πλοῖα.

Ὁ λοχαγὸς Πρύλλερ κατήγαγε χθὲς εἰς τὴν Δύσιν τὴν 70ην ἐναέριον νίκην του.

ΕΙΝΕ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗ Η ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΑΞΟΝΟΣ
Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΦΥΡΕΡ ΚΑΙ ΝΤΟΥΤΣΕ
ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΨΕΥΔΗ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 2 Μαΐου (Α. Π). Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ συνάντησις τοῦ κ. Μουσολίνι μετὰ τοῦ Φύρερ εἰς τὸ Σάλτσμπουργ ἀπησχόλησε σήμερον τὴν πρωΐαν τὴν πρώτην σελίδα ὅλων τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων.

Ὁ «Λαϊκὸς Παρατηρητὴς» γράφει μεταξὺ ἄλλων ὅτι τὸ χρονικὸν τῶν συναντήσεων μεταξὺ Μουσολίνι καὶ Χίτλερ ἀποτελεῖ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀναλλοιώτου φιλίας τῶν δύο ἡγετῶν οἵτινες καθορίζουν τὴν μορφὴν τῆς μελλοντικῆς εἰρήνης, ἀποτελεῖ δὲ καὶ συγχρόνως τὴν ἱστορίαν ἥτις σφραγίζει τὴν ἀδιαίρετον τύχην τῶν δύο μεγάλων λαῶν τῶν ἀγωνιζομένων ὄχι μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν των, ἀλλὰ καὶ διὰ μίαν νέαν τάξιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου.

Ἡ νίκη εἶναι ἐξησφαλισμένη διὰ τῶν γιγαντιαίων μέσων ἅτινα διαθέτουν τώρα καὶ τὰ ὁποῖα θὰ διαθέτουν περισσότερα ἀκόμη εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ «Πολιτικὴ καὶ Διπλωματικὴ Ἀνταπόκρισις», γράφει ὅτι αἱ ἀγγλοσαξωνικαὶ διαδόσεις καθ' ἃς θὰ ὑπῆρχε δῆθεν πιθανότης νὰ ἀποσπασθῇ ἡ Ἰταλία τῆς Γερμανίας καὶ νὰ ζητήσῃ χωριστὴν εἰρήνην εἶναι ἀνόητοι. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἐκείνη ἥτις περιέχεται εἰς τὸ σύντομον, ἀλλὰ ἐκφραστικὸν κείμενον τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ Σάλτσμπουργκ, ἡ πραγματικότης δὲ αὐτὴ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξεων ἢ ἐγγράφων.

Ἐγγύησις δι' αὐτήν, ἀποτελοῦν ὅλαι αἱ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθεῖσαι νῖκαι ὑπὸ τῶν ὅπλων τοῦ Τριμεροῦς, εἰς τὰ διάφορα παγκόσμια θέατρα ἐπιχειρήσεως.

Η ΝΙΚΗ ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗ

ΡΩΜΗ 2 Μαΐου (Στέφανι).— Ἡ συνάντησις τοῦ Σάλτσμπουργκ ἐπεβεβαίωσε τὴν ὑφισταμένην στενωτάτην ἀλληλεγγύην μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γερμανίας ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς συρράξεως. Ἡ ἀλληλεγγύη αὐτὴ οὐδέποτε διεψεύσθη.

Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Στέφανι» ὑπογραμμίζει τὸν σημαντικὸν ρόλον ὃν ἐξήσκησεν εἰς τὴν ἀλληλεγγύην ταύτην ἡ προσωπικὴ φιλία Ντοῦτσε καὶ Φύρερ.

Πρόκειται περὶ φιλίας βασιζομένης ἐπὶ ἐπαναστατικοῦ πνεύματος καὶ συμπληρουμένου διὰ κατανοήσεως τόσον ταχείας ὅσον καὶ ἀσφαλοῦς. Εἶναι περιττὸν ὁ ἐχθρικὸς καὶ ὁ οὐδέτερος τύπος νὰ προσπαθήσῃ νὰ συναγάγῃ συμπεράσματα περὶ τῆς ἐν λόγῳ συναντήσεως. Ἡ δημοσία γνώμη τοῦ Ἄξονος βλέπει εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ Σάλτσμπουργκ μίαν περιοδικὴν ἐπαφὴν καθ' ἣν δύο ἀρχηγοὶ προβαίνουν εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος καὶ ἐξετάζουν τὰ μελλοντικὰ προβλήματα.

Ὁ ἰταλικὸς λαὸς ὑπεδέχθη τὴν νέαν αὐτὴν συνάντησιν μετὰ βαθείας ἱκανοποιήσεως. Ἡ ψυχικὴ ἀτμόσφαιρα ἐν τῇ ὁποίᾳ αὕτη διεξήχθη εἶναι ψυχικὴ ἀτμόσφαιρα δύο αὐτοκρατοριῶν, αἵτινες γνωρίζουν ὅτι ἡ νίκη τὰς ἀνήκει καὶ εἶναι σταθερῶς ἀποφασισμέναι νὰ συνεχίσουν τὸν πόλεμον μέχρι τῆς τελικῆς νίκης.

Ἡ Ἰαπωνία, ἥτις, ἐννοεῖται, εἶναι ἐνήμερος ὅλων τῶν γεγονότων, δρᾷ μὲ τὴν ἰδίαν ψυχικὴν κατάστασιν ὅπως καὶ ὁ Ἄξων.

Μετὰ τὰς συνομιλίας οἱ δύο ἀρχηγοὶ ἐπέστρεψαν διὰ νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα των ἱκανοποιημένοι, διότι διεπίστωσαν διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὴν ἀπόλυτον ταυτότητα τῶν ἀπόψεών των.

5Η ΠΡΩΪΝΗ

ΤΟ ΠΑΝΙΝΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΨΗΦΙΣΕ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ 2 Μαΐου (D. N. B.).—Καθ' ἃ μεταδίδει ἡ βρεττανικὴ ὑπηρεσία πληροφοριῶν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Πανινδικοῦ Συνεδρίου ἀπέρριψε τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου διὰ ψήφων 102 ἔναντι 15 τὴν πρότασιν τοῦ Ρατζὰ Γκομαλατζάρις περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Μουσουλμανικῆς Ἑνώσεως διὰ τὴν δημιουργίαν χωριστῶν κρατιδίων. Ἀντιθέτως πρότασιν περὶ καταπολεμήσεως παντὸς σχεδίου κατατμήσεως τῶν Ἰνδιῶν, ἀπεδέχθη διὰ ψήφων 290 ἔναντι 15.

ΠΩΣ ΣΧΟΛΙΑΖΕΤΑΙ ΕΙΣ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΙΝΔΙΚΟΥ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 2 Μαΐου (D.N.B.) Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πανινδικοῦ Κογκρέσσου περὶ ἀπορρίψεως ὅλων τῶν σχεδίων καὶ προτάσεων, αἵτινες περιεῖχον μέτρα ἔστω καὶ τμηματικοῦ ἐλέγχου καὶ κυριαρχίας τῆς Ἀγγλίας εἰς Ἰνδίας, εἶναι μία διαπίστωσις ἥτις δὲν ἔχει ἀνάγκην οὐδεμιᾶς ἐπεξηγήσεως. Ἐκ Γερμανικῆς πλευρᾶς παρατηρεῖται ὅτι ἡ Ἀγγλία ὀφείλει πλέον νὰ ἀποστῇ τῶν δικαιωμάτων της εἰς Ἰνδίας, αἵτινες εἰς τὸ μέλλον δύνανται νὰ διαπραγματευθοῦν μετ' αὐτῆς μόνον βάσει μιᾶς τελείας ἀνεξαρτησίας.

Τοῦτο ἔχει μεγαλυτέραν σημασίαν τόσον μᾶλλον καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐπισήμου γνωματεύσεως τοῦ Πανινδικοῦ Κογκρέσου. Τὸ κείμενον τῆς ἀποφάσεως καταδεικνύει ἐκ νέου τὸ μέγεθος τῆς ἀποτυχίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ Σὲρ Σταφορδ Κρίπς.

Τὸ συνέδριον διέκρινεν εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἐνεργείας ἕνα καὶ μόνον, μίαν τυπικὴν ἀπόπειραν καὶ ἓν τυπικὸν παράδειγμα Ἀγγλικῆς ἐξαπατήσεως. Ἡ ἀπόφασις ἐκφράζει ὁμοίως τὴν ἀνησυχίαν της ἀναφερομένην εἰς «παροῦσαν κρίσιν», ἥτις κρίσις εἶναι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον Ἀγγλική. Ἡ κατάληψις τῆς Μανταλάϋ ἀσφαλῶς ἐπέδρασεν πολὺ ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου.

Κατόπιν τῆς καταλήψεως τῆς Μανταλάϊ ἀπεκόπη πᾶσα ἐπικοινωνία τῆς Κίνας μὲ τὸν ἔξω κόσμον
Μετὰ τὰ γεγονότα τῆς Βιρμανίας θὰ ἐπέλθουν μεταβολαὶ

ΤΟΚΙΟ 2 Μαΐου (D.N. B.).— Τὸ Αὐτοκρατορικὸν Γενικὸν Στρατηγεῖον ἐγνωστοποίησεν ἐπισήμως τὴν πτῶσιν τῆς Μανταλάϊ. Οἱ στρατιωτικοὶ κύκλοι ὑπογραμμίζουν τὴν μεγάλην σημασίαν τῆς καταλήψεως τῆς δευτέρας αὐτῆς πόλεως τῆς Βουρμανίας. Οὕτω ἐπερατώθη ἐπιτυχῶς μία ἐπιχείρησις ἐπεκταθεῖσα ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων εἰς ἄνω τῶν 800 χιλιομέτρων. Οἱ Ἰάπωνες εἶχον ν' ἀντιπαλαίσουν ὄχι μόνον μὲ ἀγγλικὰς δυνάμεις ἀλλὰ καὶ ἀκόμη μὲ στρατεύματα τοῦ Τσοὺνγκ Κίνγκ δυνάμεως 60 χιλ. ἀνδρῶν, ἅτινα ἀνῆκον εἰς τὴν 5ην, 6ην καὶ 16ην κινεζικὴν στρατιὰν αἵτινες ἀπεπειράθησαν νὰ ἀναχαιτήσουν τὴν ἰαπωνικὴν προέλασιν.

Τὰ προκείμενα γεγονότα σημαίνουν ὅτι, ἡ ἐπιχειρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Τσοὺνγκ Κίνγκ συνένωσις αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἰνδιῶν μέσῳ Μανταλάϋ καὶ Κουμίγκλ ἀπέτυχε διακοπεῖσα. Οὕτω κατέστη ἀδύνατος ἡ προμήθεια πολεμικοῦ ὑλικοῦ εἰς Τσοὺνγκ Κίνγκ διὰ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς.

Ἐπὶ τῆς πτώσεως τῆς Μανταλάϋ τὸ Ἰαπωνικὸν Στρατηγεῖον ἐπεξήγησε τὸ Σάββατον ὅτι ἡ σπουδαία αὐτὴ Βουρμανικὴ πόλις κατελήφθη τὴν 1ην Μαΐου ὑπὸ ἰαπωνικῶν δυνάμεων. Ἐπίσης εἰς χεῖρας τῶν Ἰαπώνων ἔπεσαν καὶ ἄλλαι θέσεις στρατιωτικῆς καὶ στρατηγικῆς σημασίας ἐντὸς καὶ πέριξ τῆς πόλεως. Ἡ ἀντίστασις τῶν ἀγγλικῶν καὶ κινεζικῶν δυνάμεων ἐθραύσθη εἰς ὅλα τὰ σημεῖα.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΩΤΕΡΑ ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΝΙΚΗ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 2 Μαΐου (DNB). Ἡ κατάληψις τῆς Μανταλάϋ ὑπὸ τῶν Ἰαπώνων, εἶναι, κατὰ τοὺς κύκλους τῆς Βιλελμστράσε ἡ ἀποφασιστικωτέρα νίκη τῶν Ἰαπωνικῶν δυνάμεων εἰς τὸ Βιρμανικὸν μέτωπον. Ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἐπιχειρήσεων θεωρεῖται ἐν Βερολίνῳ ὡς μία στρατιωτικὴ ἐπιτυχία πρώτου βαθμοῦ. Οὕτω ἐπετεύχθη ὁ στρατηγικὸς σκοπὸς τῆς Ἰαπωνίας τῆς διακοπῆς τῆς ἐπικοινωνίας τοῦ Τσοὺνγκ Κίνγκ μετὰ τοῦ ἔξω κόσμου.

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ 2 Μαΐου, (D.N. B.).— Καθ' ἃ ἀνέφερεν ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτὴς τῆς «Νίου Κρόνικλ» Βρεττανοὶ ἀνταποκριταὶ ἐν Βιρμανίᾳ ἐδήλωσαν ἐπὶ τῶν συνεχῶν Βρεττανικῶν ὑποχωρήσεων, ὅτι ἡ ἐκστρατεία τῆς Βιρμανίας εἶνε ἐκ τῶν σκληροτέρων ἀγώνων τοὺς ὁποίους διεξήγαγον ποτὲ Βρεττανοὶ στρατιῶται. Αἱ Βρεττανικαὶ δυνάμεις ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Βαγκοὺν δὲν εἶχον πλέον καμμίαν ἐνίσχυσιν.

Διὰ τῶν συνεχῶν μαχῶν κατεπονήθησαν τελείως ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ προβάλλουν ἀντίστασιν κατὰ τῆς προελάσεως τῶν Ἰαπώνων.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΡΟΥΖΒΕΛΤ

ΓΕΝΕΥΗ 2 Μαΐου (Η. Γ. Π.). Κατὰ πληροφορίας ἐκ Ν. Ὑόρκης ὁ Πρόεδρος Ρούζβελτ ὁμιλῶν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ἐδήλωσεν ὅτι παρὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Λάσιο δὲν θὰ ἐγκαταλειφθοῦν τὰ σχέδια τὰ προβλέποντα τὴν παροχὴν στρατιωτικῆς ὑποστηρίξεως εἰς τὴν Κίναν.

Ὁ Πρόεδρος ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς διευκρινίσεις εἰπὼν ὅτι θὰ «εὑρεθῇ κάποια ὁδός».

ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΕΝ ΚΙΝΑ;

ΡΩΜΗ 2 Μαΐου (Στέφανι).— Εἰς Τσὰγκ Κὶγκ γίνεται ἀπροκαλύπτως λόγος περὶ τῆς πιθανότητος μιᾶς πολιτικῆς μεταβολῆς μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς Βιρμανίας. Περὶ αὐτῆς μάλιστα γίνεται λόγος καὶ ἐπισήμως.

Πράγματι δὲ ὁ ἐκπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως εἶπε τὰ ἑξῆς:

Δὲν πρέπει νὰ λησμονεῖται ὅτι θὰ ἠδυνάμεθα νὰ συνάψωμεν ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἓν σύμφωνον μετὰ τῆς Ἰαπωνίας.

Ἐὰν τοῦτο δὲν ἐγένετο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι εἴχομεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ τὴν Βάσιγκτων. Θὰ πρέπει νῦν νὰ μετανοήσωμε διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην μας ταύτην;»

Ἡ ὑποβολὴ τοῦ ἐρωτήματος τούτου εἰς μίαν τοιαύτην περίστασιν γράφει «ἡ Πόπολο ντι Ρόμα» ἰσοδυναμεῖ μὲ καταφατικὴν ἀπάντησιν.

Ἀλλὰ δύναταί τις νὰ παρατηρήσῃ ὅτι οἱ Κινέζοι ἐβράδυναν. Ἀντελήφθησαν ὅτι κακῶς εἶχον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ τὴν Βάσιγκτων μόνον τὴν ἡμέραν καθ' ἣν οἱ Ἰάπωνες ἔφθασαν τόσον ἐγγὺς τῆς κινεζικῆς μεθορίου. Πάντως ἡ πεῖρα ἐκ τῆς φυγῆς τῶν Ἄγγλων στρατιωτῶν καὶ τῆς ἀγγλικῆς συνηθείας τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν Συμμάχων κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε διδάξῃ εἰς τούτους μερικὰ πράγματα.

ΑΙ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΝΤΕ ΓΚΩΛ ΩΣ ΑΡΧΗΓΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΝΕΥΗ 2 Μαΐου (Η. Γ. Π.) — Ὁ ἐν Οὐάσιγκτων ἀρχηγὸς τῆς Ντεγκωλιστικῆς ἀντιπροσωπείας Τιξιέ, ἔσχε χθὲς μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Χάλλ. Ἐκ τῶν ἁρμοδίων κύκλων τῆς Οὐάσιγκτων παρέχονται σχετικῶς αἱ ἑξῆς πληροφορίαι:

«Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἐθεώρησαν τὸν Ντὲ Γκὼλ ὡς σύμβολον τῆς στρατιωτικῆς ἀντιστάσεως τῆς Γαλλίας κατὰ τοῦ ἄξονος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὡς ἀρχηγὸν μιᾶς γαλλικῆς κυβερνήσεως. Αἱ Ἡνωμέναι, ὅμως, Πολιτεῖαι προτίθενται νὰ συνεργασθοῦν μετὰ τῶν Γκωλιστικῶν ἀρχῶν καὶ νὰ ὑποστηρίξουν ταύτας ὅπου αὗται ἀσκοῦν πραγματικὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῶν γαλλικῶν ἐδαφῶν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης παρατηρεῖται ὅτι ἀπεβιβάσθησαν στρατεύματα τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς Ν. Καληδονίαν διὰ νὰ συνεργασθοῦν μετὰ τῶν Γκωλιστῶν εἰς τὴν ἄμυναν τῆς νήσου ταύτης. Εἰς τοὺς Γκωλιστὰς ἐχορηγήθησαν, ἐπίσης, ἀποστολαὶ συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον περὶ δανεισμοῦ καὶ ἐκμισθώσεως.

Συγχρόνως ὅμως παρέχεται ἡ διαβεβαίωσις ὅτι οὐδεμία ἔνδειξις ὑπάρχει ὅτι οἱ Γάλλοι ὁδηγοῦνται εἰς ρῆξιν μὲ τὸ Βισὺ καὶ ὅτι θέλουν νὰ ἔχουν σχέσεις μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Λονδίνου».

Ο κ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ ΔΙΑ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ 2 Μαΐου. (Τηλεφωνικῶς).— **Σήμερον ἀνεχώρησε δι' αὐτοκινήτου κατευθυνόμενος εἰς Θεσσαλονίκην ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Παραγωγικῶν ὑπουργείων κ. Σ. Γκοτζαμάνης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ ἐπισκεφθῇ διαφόρους Μακεδονικὰς πόλεις.**

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ

ΡΩΜΗ 2 Μαΐου (Στέφανι).— Αἱ Ἰαπωνικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῶν γενικῶν ἐκλογῶν γιὰ 215 ἕδρας. 175 ὑποψήφιοι βουλευταί, ὑποδειχθέντες ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Βοηθείας τοῦ Θρόνου», ἐξελέγησαν, ἔναντι 38 ἀνεξαρτήτων.

Η 8η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΔΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Ἡ προσεχὴς 8η ἀποστολὴ Ἑλλήνων ἐργατῶν εἰς Γερμανίαν θὰ γίνῃ τὴν ἐρχομένην Τετάρτην 6ην τρέχοντος. Οἱ ἐργάται καὶ ἐργάτριαι οἱ ὑπογράψαντες συμβόλαια καὶ μέλλοντες ν' ἀναχωρήσωσι μὲ τὴν ἀποστολὴν αὐτήν, δέον νὰ μεταβῶσι πρὸς λοῦσιν εἰς τὸ λουτροκαθαρτήριον Ἄρεως τὴν Τρίτην 5ην Μαΐου, οἱ μὲν ἄνδρες ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 11ης πρωϊνῆς καὶ αἱ γυναῖκες ἀπὸ τῆς 11ης π. μ. μέχρι τῆς 2ας μ. μ. Οἱ μὴ μεταβάντες πρὸς λοῦσιν θ' ἀποκλεισθῶσι τῆς ἀποστολῆς.

Διὰ τὴν ἀναχώρησιν οἱ ἐργάται καὶ ἐργάτριαι ὀφείλουν νὰ προσέλθωσι τὴν Τετάρτην 6ην Μαΐου εἰς τὰς 3 1/2 μ. μ. ἀκριβῶς, εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Οἱ ἄνδρες μεταβαίνουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς Βιέννην καὶ αἱ γυναῖκες εἰς Μόναχον.

Ἐκ τῶν δύο αὐτῶν πόλεων ἐλήφθησαν πολλαὶ ἐπιστολαὶ ἐκ μέρους ἐργατῶν καὶ ἐργατριῶν ἀναχωρησάντων μὲ τὰς προηγουμένας ἀποστολάς. Οὗτοι γράφουν ὅτι ἔφθασαν ἐκεῖ καλῶς καὶ ὑγιεῖς, ὅτι ἔτυχον πολλῶν περιποιήσεων καὶ ἀφθόνου τροφῆς καθ' ὁδὸν καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν καλοῦν τοὺς συγγενεῖς των νὰ ἑτοιμασθῶσι τὸ ταχύτερον διὰ νὰ μεταβῶσι καὶ αὐτοὶ ἐκεῖ.

Οὕτω ἡ σύζυγος τοῦ ἐργάτου Σεροτσέλου ἀναχωρεῖ μετὰ τῶν τριῶν ἀνηλίκων τέκνων της, δύο ἀρρένων καὶ μιᾶς κόρης, κληθέντες ὑπὸ τοῦ συζύγου της καὶ πατρὸς αὐτῶν, ὅστις ἐπιδείξας καλὴν διαγωγὴν διαγωγὴν καὶ δραστηριότητα εἰς τὴν ἐργασίαν του ἔτυχε τοῦ προνομίου τούτου, τοῦ ἐργοδότου του ἀναλαβόντος ὅλας τὰς δαπάνας μεταβάσεως καὶ διαμονῆς των, ἐκεῖ.

Ὁμοίως ὁ Δημήτριος Σφύρας γράφει πρὸς τὴν μητέρα καὶ τὰς ἀδελφάς του, ὅτι ζῇ ἐκεῖ εὐχάριστα, ὅτι τὰ φαγητὰ εἶναι θαυμάσια μὲ κρέας καθ' ἡμέραν, ἀρκετὲς πατάτες, βούτυρον, μαρμελάδαν καὶ μπίραν ἄφθονον. Ὅτι τὰ καταλύματα εἶναι καθαρὰ καὶ εὐήλια καὶ λυπεῖται ποὺ δὲν πῆρε μαζύ του καὶ τὴν ἀδελφή του Νοῦλα.

Τέλος παρακαλεῖ τὴν μητέρα του νὰ ἑτοιμασθῇ νὰ μεταβῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν Μόναχον ὅπου ὅλα εἶναι μιὰ χαρά.

Ἐπειδὴ εἰς τοὺς διαμέσους σταθμοὺς κατὰ τὴν διαδρομὴν μέχρι τῆς ἀφίξεως τῆς ἁμαξοστοιχίας εἰς τὸν προορισμόν της διανέμεται εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ ἐργατρίας τροφή, δι' αὐτὸ πρέπει ἕκαστος νὰ φέρῃ μαζύ του καὶ κατάλληλον δοχεῖον διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ συσσιτίου του.

Ἐγγραφαὶ διὰ τὴν ὡς ἄνω 8ην ἀποστολὴν γίνονται ἀκόμη δεκταὶ καὶ αὔριον Δευτέραν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ Ἰονικῇ Τραπέζῃ ὅπου οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ προσέρχωνται ἐγκαίρως.

Κατὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ μίσους

Ὁ σημερινὸς πόλεμος εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς δυσφημίσεως τῆς Γερμανίας, τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος καὶ τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ ἀπὸ τὸν ἀγγλοαμερικανικὸν τύπον.

Ὑπῆρξαν ὅμως καὶ μερικοὶ συνετοὶ Ἄγγλοι ἐπιθυμοῦντες τὴν συνεννόησιν, τῶν ὁποίων δυστυχῶς δὲν ἔχει εἰσακουσθῆ ἡ γνώμη. Ἐπὶ παραδείγματι:

Ὁ Charles Cunningham γράφει εἰς τὸ βιβλίον του: Germany to-day and to-morrow (Σελ. 40).

«Εἶναι γελοῖον νὰ δεχθῇ κανείς, ὅτι τὰ ἑκατομμύρια καὶ ἑκατομμύρια τῶν Γερμανῶν, ποὺ ἔχουν φέρει ἐν τέλει μὲ τὴν ψῆφον των τὸν Ἐθνικοσοσιαλισμὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἔχουν δώσει τὴν ψῆφον των μὲ τυφλὴν ἄγνοιαν, χωρὶς νὰ γνωρίζουν τί σημαίνει Ἐθνικοσοσιαλισμός. Ὁ γερμανικὸς λαὸς ὡς σύνολον ἐγνώριζεν ἐπακριβῶς ὅτι ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμὸς ἐσήμαινε ἐκεῖνο ποὺ ἐπεθύμουν ὅλοι: Ἕνωσιν σκοποῦ, μεθόδου καὶ ἡγεσίας».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσ)νίκης, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπισιτιστικὰς δυσχερείας ἃς ἀντιμετωπίζει σήμερον ἡ τάξις τῶν ἐμποροϋπαλλήλων καὶ κρῖνον ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐργοδότας ἡ διὰ παντὸς δυνατοῦ τρόπου ἐξασφάλισις ἐκ τῶν ἐνόντων τῆς στοιχειώδους διατροφῆς τῶν ὑπαλλήλων των καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των, ἀπεφάσισεν ὅπως συστήσῃ θερμῶς εἰς ἅπαντας τοὺς Ἐμπόρους καὶ Βιομηχάνους ἵνα

1) χορηγῶσι δωρεὰν ἡμερήσιον συσσίτιον εἰς τὸ ὑπαλληλικὸν των προσωπικὸν ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Γεν. Δ)σεως Ἐπισιτισμοῦ χορηγουμένων ἐπὶ τούτῳ τροφίμων,

2) χρησιμοποιῶσι μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὑπαλληλικοῦ καὶ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰς τὰ παρ' αὐτῶν πραγματικῶς συντηρούμενα μέλη τῶν οἰκογενειῶν των, χορηγουμένων τροφίμων, ἐν περιπτώσει δὲ τυχὸν μὴ ἐπαρκείας τοῦ ἡμίσεως τούτου καλύπτωσιν οἱ ἴδιοι τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτουμένης ἐπὶ πλέον δαπάνης.

Πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν συνεφώνησαν πλήρως καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας, πρόκειται δὲ ν' ἀκολουθήσῃ ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐργοδοτῶν δήλωσις τῶν παρ' ἑνὸς ἑκάστου κατὰ τ' ἀνωτέρω σιτισθησομένων προσώπων.

Θεσ)νίκη τῇ 2 Μαΐου 1942

(Ἐκ τῶν Γραφείων τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσ)κης

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ

ΡΩΜΗ 2 Μαΐου, (Στέφανι). Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συνεδρίασε σήμερον τὴν πρωΐαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ντοῦτσε καὶ ἐνέκρινε μεταξὺ ἄλλων διοικητικῶν μέτρων καὶ διάφορα διατάγματα.

ΕΤΟΡΠΙΛΛΙΣΘΗ ΥΠΟ ΤΩΝ "ΣΥΜΜΑΧΩΝ,, ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΝ ΣΚΑΦΟΣ

ΤΟΚΙΟ 2 Μαΐου (Στέφανι). Ἐπιβεβαιοῦται ἐπισήμως ὅτι ἰαπωνικὸν σκάφος «Καλκούτα Μαροῦ» ἀνεκάλυψε τὴν παρελθοῦσαν νύκτα πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Κισοῦ τὸ σοβιετικὸν φορτηγὸν «Ἀγκεραστρόϊ» βυθιζόμενον συνεπείᾳ ἐκσφενδονισθείσης ἐναντίον του τορπίλλης ὑπὸ ἀμερικανικοῦ ἢ συμμαχικοῦ ὑποβρυχίου. Τὸ ἰαπωνικὸν σκάφος περισυνέλλεξε πεντηκοντάδα ἐρυθρῶν ναυτῶν, ἐνῷ τὸ σοβιετικὸν φορτηγὸν ἐβυθίζετο.

Τελευταῖαι εἰδήσεις ἀναφέρουν ὅτι τὸ ἰαπωνικὸν φορτηγὸν «Καλκούτα Μαροῦ», ἐβυθίσθη ἐπίσης ὑπὸ ἐχθρικοῦ ὑποβρυχίου.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΦΥΡΕΡ-ΝΤΟΥΤΣΕ ΚΑΘΩΡΙΣΘΗΣΑΝ ΤΑ ΝΕΑ ΣΧΕΔΙΑ ΔΡΑΣΕΩΣ Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΑΝΑΜΕΝΕΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΡΩΜΗ 2 Μαΐου (Ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον). Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» δημοσιεύει ἄρθρον τοῦ κ. Γκαΰντα περὶ τῆς συναντήσεως Χίτλερ—Μουσσολίνι εἰς Σάλτσμπουργκ.

Ὁ Φύρερ καὶ ὁ Ντοῦτσε, γράφει μεταξὺ ἄλλων ὁ ἀρθρογράφος, συνῆλθον ἐν ὄψει τῶν μελλόντων γεγονότων ὅπως καθορίσουν τὰ νέα σχέδια δράσεως τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτελεσθοῦν δι' ὅλων τῶν εἰς τὴν διάθεσίν των ὑπαρχόντων μέσων λαμβανομένης ὑπ' ὄψει καὶ τῆς κτηθείσης κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον καὶ τὸν λήξαντα χειμῶνα πείρας.

Βεβαίως, λέγει ὁ Γκαΐντα, δὲν θὰ ἀνακοινώσωμεν εἰς τὸν ἐχθρὸν τί συνεφωνήθη εἰς Σάλτμπουργκ. Ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις εἶναι σοβαρώταται καὶ μεγάλης ὁλκῆς. Ὁ ἐχθρὸς θὰ τὰς μάθῃ ὅταν θὰ ὑποστῇ τὸν αἰφνηδιασμόν. Οἱ ἡγέται τῶν δυνάμεων τοῦ ἄξονος ἠδυνήθησαν νὰ διαπιστώσουν μετὰ τῶν στρατιωτικῶν συνεργατῶν των ὅτι ὑπάρχουν ἐν ἀπεριορίστῳ ἀριθμῷ αἱ διὰ τὰς διαφόρους καὶ λίαν ἐκτεταμένας ἐπιχειρήσεις διαθέσιμοι δυνάμεις καὶ ὅτι ὑποστηρίζονται ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς ἰσχύος τῶν ἐθνῶν τὰ ὁποῖα εἶναι ἀποφασισμένα νὰ διεξαγάγουν τὸν πόλεμον μέχρι τῆς τελικῆς νίκης.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΛΙΣΣΑΒΩΝ, 2 Μαΐου (Στέφανι).— Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου δημοσιεύουσαι σήμερον τὴν πρωΐαν τὴν εἴδησιν τῆς συναντήσεως Μουσσολίνι—Χίτλερ δὲν κατορθώνουν νὰ ἀποκρύψουν τοὺς φόβους των καὶ τονίζουν ὅτι αἱ συναντήσεις αὗται ἀκολουθοῦνται πάντοτε ὑπὸ μεγάλων γεγονότων.

Προβαίνουσαι εἰς τὰς πλέον ἀλλοπροσάλλους ὑποθέσεις ἀποκαλύπτουν τὴν ταραχὴν ἣν ἡ συνάντησις τῶν δύο ἀρχηγῶν τοῦ ἄξονος προεκάλεσεν ὄχι μόνον εἰς τοὺς δημοσιογραφικοὺς κύκλους τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης, ἀλλά, καὶ εἰς τὰ ἐπίσημα περιβάλλοντα.